

Др мед. Ивица Здравковић

ВОДИЧ ЗА ВЕЖБАЧЕ БУДО САВЕТА СРБИЈЕ

Србија 2011

Ова књига је посвећена свим добрим људима, младим и старим, живим и онима који више нису са нама, свима који су током протеклих двадесет година градили Будо Савет Србије и кроз њега градили себе. Посвећена је хиљадама вежбача који су прошли кроз наше клубове, десетинама инструктора који су своје знање преносили и преносе не само у клубовима у Србији, већ и широм света, као и стотинама спортиста који су на домаћим и међународним борилиштима изборили славу за себе, клуб, организацију и земљу из које долазе. Коначно, књига је посвећена и небројеним пријатељима, родитељима, укућанима, колегама... - свима без чије подршке не би било могуће остварити ни део онога на шта са поносом гледамо у тренутку кад слаavimo јубилеј двадесет година постојања пожаревачког клуба и Будо Савета Србије.

Др мед. Ивица Здравковић
председник Будо Савета Србије,
Пожаревац, 2011

САДРЖАЈ:

БУДО - ЈАПАНСКЕ БОРИЛАЧКЕ ВЕШТИНЕ	7
ИСТОРИЈА БУДО САВЕТА СРБИЈЕ	15
ИНТЕРНАЦИОНАЛНА ШИНБУДО АСОЦИЈАЦИЈА	19
ШИНБУКАН	21
ПРОГРАМИ ПОЛАГАЊА	23
БСС ЂУЂУЦУ	26
БСС КЕНЂУЦУ	28
ШИНБУКАН ЂУЂУЦУ	30
ШИНБУКАН КЕНЂУЦУ	36
ШИНБУДО	41
ЏУДО	46
АИКИДО	47
КАРАТЕ	48
ПРАВИЛА СПОРТСКИХ НАДМЕТАЊА	49
АЛБУМ	55
ТАКМИЧЕЊА И СЕМИНАРИ	65
ИНСТРУКТОРИ БСС	67
О АУТОРУ	71

БУДО - ЈАПАНСКЕ БОРИЛАЧКЕ ВЕШТИНЕ

Јапанске борилачке вештине збирно називамо "Будо" - што дословно значи "борилачки начин, борбени метод". Порекло јапанских борилачких вештина лежи у традицији ратника самураја у средњовековном феудалном Јапану. Друга јапанска реч којом су називани самураји је "буши". Скуп правила понашања самураја, односно "бушија" познат је као "Буши-до". Од самураја се очекивало да буде вешт у употреби оружја, као и у голорукој борби. Будо ("борбени пут") био је део бушидоа ("пута самураја").

Јапанске борилачке вештине могу се генерално поделити на древне ("корју") и модерне ("гендаи"), на основу тога да ли су настале пре или после укидања феудализма и самурајске касте у 19. веку. Корју школе борилачких вештина су традиционалне, старе, примарно намењене употреби од стране самураја. За разлику од њих, "модерне" борилачке вештине (гендаи), имају као примарни фокус побољшање карактера вежбача (ментално, физичко или духовно унапређење), са различитим инсистирањем на спортским такмичењима и примени вештине у самоодбрани.

Већина корју школа подучавала је истовремено и голоруку борбу (ђуђуцу, "џиу-џицу") и употребу оружја (мачевање - кенђуцу, борба копљем и хелебардом - нагината, гађање луком и стрелом - кјудо, итд.). Ова свеобухватност обуке у корју школама означава се термином "сого". Тако се неретко каже да је корју будо ("кобудо" или "буђуцу") заправо "сого будо" или "сого буђуцу": традиционалне школе борилачких вештина у Јапану обучавале су самураја-ратника у потпуности, не само у једној, него у бројним областима и дисциплинама. Накнадна уска "специјализација" и посвећивање самураја само појединим техникама или само једном оружју резултат је дугогодишњег мира у Јапану током 17, 18. и 19. века (Едо период, период владавине шогуна, војних намесника). Ова уска специјализација довешће до развоја модерних "гендаи" вештина.

КОРЈУ

Ђу-ђуцу (мање правилно: "џиу-џицу") дословно се преводи као "нежна вештина" или "уметност попуштања". Ово нипошто не значи да се ради о вештини која не укључује снагу, ударце, примену физичке силе... Реч "ђу" заправо говори о томе да је циљ вештине "попустити да би победио", да је циљ употребити силу нападача против њега самог. Ђуђуцу обухвата ударачке технике (ударци рукама и ногама), бацања и обарања, као и технике контроле (захвати, полуге, гушења). Осим тога, већина традиционалних средњовековних ђуђуцу школа подучавала је и

употребу различитих оружја, најпре малих или скривених оружја ("хибуки"), међу којима су најпознатија и најчешћа: нож (танто), метални пендрек (ђуте), ланац (кусарифундо, манрикикусари), мала сечива за бацање (шурикен), метална лепеза (тесен)...

Традиционални ђуђуцу је током Едо периода распрострањен по целом Јапану у преко 700 школа и стилова. Ове су школе имале различит нагласак на појединим техникама. Неке школе су више употребљавале ударце, друге су се ослањале на бацања и полуге... Технике пореклом из традиционалног ђуђуцуа су уграђене или синтетисане у џудо и аикидо, а делимично и у поједине стилове каратеа. Међу најпознатијим традиционалним школама ("рју") су Даито Рју (који је послужио као извориште за аикидо), Такеноучи Рју (најстарији верификован стил из 1523. године), Тенђин Шињо Рју, Кито Рју (извори џудо техника), Јошин Рју, Фузен Рју, Секигучи Рју, Сосуиши рју... Јако мали број вежбача данас вежба корју стилове, махом у Јапану.

* * *

Кенђуцу дословно значи "уметност / наука мача". То је општи термин који се односи на мачевање у целини. Често се говори да је мач ("катана", такође познат и под називима "таци" и "то") заправо "душа самураја". У мачевању је оличен бритки и једноставан дух бушидоа.

Сваки самурај је носио два мача за појасом: дуги мач (катана, "даито") и кратки мач (вакизаши, "шото"). То је за самураје био првенствено статусни симбол, с обзиром да је мач је на бојном пољу много ређе коришћен него копља, лук и стреле.

Традиционалне школе мачевања користиле су систем тренирања употребом дрвених мачева ("бокен", "бокуто"), најчешће кроз вежбе у пару. Слично ђуђуцу вештини, кенђуцу се развио у доста школа у Јапану, па су познати бројни стилови, међу којима се истичу Ито Рју, Нито Рју, Јагју Шинкаге Рју, Ђиген Рју, као и најстарији стил, Теншин Шоден Катори Шинто Рју. Међу најпознатијим средњовековним мачеваоцима Јапана су Мијамото Мусаши, творац стила борења са два мача одједном ("Нито Рју") и Бокуден Џукахара.

Као посебан вид мачевања издваја се борење једним јединим брзим потезањем и посецањем, што је била специјалност традиционалних иаиђуцу и батођуцу школа ("иаи" и "бато" су практично синоними). Најпознатије традиционалне школе "потезања" мача су Мусо Шинден Еишин Рју, Мусо Ђикиден Еишин Рју, Секигучи Рју...

* * *

Нинђуцу је посебан систем употребе борилачких и других војних и шпијунских вештина развијен од стране уско специјализованих породица најманика који су живели у средњовековном Јапану. Нинђе (познати и као "шиноби") били су заправо плаћене убице, диверзанти, извиђачи и шпијуни. Као и у другим борилачким вештинама и системима, и у нинђуцу вештини постојале су различите школе, првенствено груписане у областима (покрајинама) Ига и Кога. Из области Ига најпознатији стил је Тогакуре Рју, који је рестауриран делимично у 20. веку од стране Масааки Хацумија и који је популарисан на западу. Хацуми је оновао своју велику организацију под називом "Буђинкан".

Кога Рју се сматра изгубљеним, иако постоје појединци који тврде да њихово вежбање има историјски континуитет са вежбањем у области Кога. Сматра се да су последњи аутентични настављачи нинђуцу традиција били активни током 2. Светског рата.

Модерни вежбачи нинђуцуа понекад своје вежбање означавају и речју "нинпо" - "пут нинђе". Друга велика модерна нинђуцу организација је Генбукан Нинпо асоцијација, коју води Шото Танемура.

ГЕНДАИ

1. Џудо и модерни ђуђуцу

Џудо дословно значи "нежни пут". Створио га је Џигоро Кано 1882. године. Кано је проучавао неколико корју ђуђуцу стилова и од њихових техника креирао систем који је наглашавао спаринговање, као и свеобухватност духовног, телесног и моралног развоја вежбача. Прва вежбаоница коју је отворио Џигоро Кано названа је "Кодокан" ("место за изучавање древних метода"). Џудо је требало да замени ђуђуцу школе из феудалног доба и у доброј мери је у томе и успео. Ипак, многи традиционални ђуђуцу стилови остали су независни и преживели паралелно са развојем ѓудоа. Од олимпијаде у Токију 1964. године ѓудо је постао олимпијски спорт (једина јапанска борилачка вештина која је постала олимпјски спорт) и од тада бележи пораст популарности у целом свету. Осим као спорт, ѓудо се раширио по свету и као технички основ за обуку војних и полицијских снага.

Џигоро Кано је формирањем ѓудоа поставио темеље научног приступа у изучавању борилачких вештина. Он је увео систематизацију техника, рангирање кроз "кју" и "дан" степене и ношење црних појасева. Такође, Кано је наглашавао потребу да се тачно дефинишу принципи вештине, уместо да се хаотично и без реда уче појединачне технике.

Конечно, Џигоро Кано је заслужан за постављање вежбања

борилачких вештина у контекст здравља и физичке културе. Пре њега, вежбање борилачких вештина у Јапану није сматрано здравом активношћу и није било у функцији унапређења и очувања здравља. Тек после пионирског рада Џигора Каное џудо (и борилачке вештине генерално) постају доступне као облик физичке културе, рекреације и спорта.

Џудо у својој суштини носи поруку "Попусти да би победио". Ова порука дефинисана је принципом "Минимум енергије, максимум ефикасности" (на јапанском: "Сеироку зенјо"). То се понекад илуструје правилом "Када те противник гура, повуци, када те вуче, гурај". (На енглеском то правило звучи још занимљивије: "When pushed pull, when pulled push!").

Други битан принцип џудоа је стремљење ка заједничком, тимском раду у корист сваког појединца ("Ћита кјоеи", слично изреци "Сви за једног, један за све").

У модерна времена џудо је послужио као основа за развој три нове вештине/спорта. Први дериват је такозвани "гендаи љуђуцу", модерни љуђуцу, понекад познат и као "Нихон љуђуцу" (плеоназам, дословно "јапански љуђуцу"). Ово је скуп техника пореклом из џудоа, аикидоа и каратеа, који се подучава као самоодбрамбена вештина и спорт широм света, највише у Европи и Северној Америци. У модерној љуђуцу вештини око 3/4 техника су џудо технике, док је око 1/4 техника преузето из аикидоа и каратеа.

С обзиром да је џудо у неку руку "дете" традиционалног љуђуцуа, модерни љуђуцу је "унук" традиционалне самурајске љуђуцу вештине. Занимљиво је, међутим, да модерни љуђуцу заправо јако мало личи на древни љуђуцу; демонстрације љуђуцу вештине у западним земљама често садрже ударце и бацања каква самураји никада нису радили, нити су могли да ураде у својој одећи и оклопима. Аикидо и модерни аики љуђуцу (видети даље) више подсећају на древни самурајски љуђуцу.

Други важан дериват џудоа познат је као "Бразилски љуђуцу". Овај систем претежно усмерен на борбу у партеру створили су џудиста Митсуио Маеда, који је емигрирао у Бразил почетком 20. века, и његови ученици из бразилске породице Грејси. Сматра се да је бразилски љуђуцу у неку руку наставак спортске верзије партерног џудоа која је вежбана на јапанским универзитетима пре 2. Светског рата под називом "Косен џудо". У модерном Јапану бразилски љуђуцу је неупоредиво популарнији од модерног "евро-америчког" љуђуцуа и од традиционалног (корју) љуђуцуа.

Трећа вештина и спорт која је настала директно из џудоа је самбо (пореклом од руских речи "самозаштита без оружја"), руски систем који је створен такође почетком 20. века. Творцем самбоа сматра се Василиј Ошчепков, који је порастао у сиртишту у Токију и

тамо добио црни појас из џудоа. Ошчепков и настављачи његовог рада ујединили су џудо технике са руским традиционалним рвачким и другим борбеним техникама и створили борбени систем који има неколико верзија: спортски самбо који скоро у потпуности личи на џудо, борбени самбо који укључује и употребу удараца и заштитне опреме (дословно мешавина џудоа, рвања и кикбокса), као и самбо који се подучава у специјалним војним и полицијским јединицама.

2. Аикидо и модерни аики ђуђуцу

Аикидо је развио Морихеи Уешиба, авантуриста и мистик који је проучавао различите традиционалне јапанске борилачке вештине, а највише Даито Рју систем. Даито Рју Аики Ђуђуцу је почетком 20. века Јапану "изнова" представио мајстор Сокаку Такеда, који је на својим путовањима промовисао овај стари систем борења.

"Аики" концепт дословно значи "хармонија енергије" и подразумева слично што и "ђу" принцип у ђуђуцу вештини. Основна идеја Аики Ђуђуцу (или скраћено: "аикиђуцу") вештине је "стапање" са покретима и енергијом напада противника и коришћење те енергије за постизање контроле над противником, употребом бацања или полуга. Аики Ђуђуцу користи и ударце (атеми ваза), али се они на демонстрацијама и у редовном вежбању ређе виде.

Уешиба је био ученик Сокаку Такеде. Поред Даито Рју техника које је научио, у свој систем унео је и друге технике и принципе из појединих кенђуцу школа. Ову нову мешавину назвао је најпре "Аики будо", а потом и "аикидо".

Средином 20. века захваљујући Уешибином сину Кишомару-у, као и ученицима Шиоди, Томикију, Тохеију и Сатоу, аикидо постаје све популарнији и почиње да се шири и по свету. Данас постоји неколико стилова аикидоа, иако је формално и даље главни центар аикидоа у Аикикаи фондацији у Токију, коју води унук Морихеја Уешибе.

Аикидо је познат по наглашавању духовног и филозофског развоја својих ученика, што одражава филозофске и религиозне ставове оснивача аикидоа Уешибе. Осим Томики Рју Аикидоа, стила који је створио Кенђи Томики (мајстор аикидоа и џудоа), где постоје посебна надметања, у осталим аикидо стиливима нема такмичења нити уобичајених спаринговања. Ово је карактеристично за аикидо и модерни нинђуцу. Све остале јапанске борилачке вештине имају доминантно спортски карактер. (Јапанци имају вема изражен такмичарски дух, који је у спортским надметањима досегао пун изражај.)

Поред техника голоруке борбе, аикидо традиционално користи и дрвени мач (бокен) и дуги штап (ђо).

У последњих неколико деценија аикидо, као и раније џудо, доживљава модификације додавањем техника из других вештина, чиме се стварају "нови" стилови аики ђуђуцуа. Слично модерној ђуђуцу вештини, модерни аики ђуђуцу се са око 3/4 техника ослања на аикидо, док је преостала 1/4 допуњена најчешће ударцима преузетим из каратеа и бацањима преузетим из џудоа.

Потребно је рећи да паралелно са аикидоом и модерним аики ђуђуцуом данас још увек постоје и школе традиционалног Даито Рју аики ђуђуцуа, које су организоване у неколико асоцијација са седиштем у Јапану. Ове асоцијације воде мајстори који су вештину учили од Токимунеа Такеде, сина Сокакуа Такеде.

3. Карате, кобудо и нови ударачки спортови

Карате дословно значи "празна рука". Такође, понекад је у употреби и назив "карате-до" (пут празне руке). Модерни карате је настао на острву Окинава, раније познатом као Рјукју. Карате је мешавина древних окинављанских борилачких вештина, познатих под називом под називом "те" и кинеских борилачких вештина, пре свега појединих кунг-фу стилова. Карате је на главно острво Јапана (Хоншу) донео почетком 20. века Фунакоши Гичин. Он се сматра оцем модерног каратеа. Стил каратеа који је настао из Гичина познат је као шотокан карате, и то је најпознатија врста каратеа у нашој земљи.

Осим шотокан каратеа, у свету су популарни и други већи или мањи стилови, као што су Вадо Рју карате (оснивач је Хиронори Оцука, такође и ђуђуцу мајстор), Гођу Рју, Шорин Рју, Уечи Рју... Посебна врста каратеа је контактни карате, Којкушин, кога је створио Масутатсу Ојама. Из овог каратеа рођени су нови подстилови, као што су Ашихара карате и Кудо, мешавина кјукушин каратеа и џудоа.

У каратеу постоји троделни начин подучавања, који је делимично преузет и у модерној ђуђуцу вештини. Овај модел, познат понекада као "ЗК" подразумева учење основних техника ("кихон" - ставови, блокови, ударци...), формалних састава ("ката") и спаринговања и/или спортске борбе ("кумите").

Део окинављанске традиције употребе импровизованих оружја ушао је у поједине стилове каратеа, а део се развио и као аутохтона вештина, позната под називом кобудо. "Кобудо" значи дословно "мала оружја", али, када се напише јапанским идеограмима другачије, "кобудо" значи и "стари будо" - што је синоним за "корју". Потребно је, стога, разумети да је реч "кобудо" хомоним који се употребљава у два различита значења.

У оквиру Окинава кобудо традиције проучава се употреба оружја као што су нунчаку палице, саи бодежи, тонфа палице, дугачки штап бо, срп - кама, итд.)

Карате је на међународном нивоу организован у стотине асоцијација, међу којима је највећа Светска карате федерација (World Karate Federation, WKF). Упркос дугогодишњим напорима, карате није постао олимпијски спорт, за то су шансе још више смањене од како је у олимпијски програм уврштен корејски теквондо.

4. Модерне мачевалачке вештине

Кендо значи "пут мача". То је вештина и спорт настао на основама кенђуцу вештине, пре свега на традицији и принципима стила Ито Рју, који у центру своје праксе има праволинијско посецање мачем на доле, такозвани "кири ороши". Модеран кендо почео да добија свој данашњи облик увођењем мачева направљених од бамбуса, ("шинаи") и заштитног оклоа ("богу") пре два века. У кендоу поред спортских борби постоји и вежбање ката у пару, употребом дрвених мачева, "бокена", а за потребе сачувавања знања из вештине иаи(ђуцу), Свејапанска Кендо Федерација је створила и комплет ката ("Сеитеи иаидо") које се изводе са катаном.

Иаидо и бато-до су благо модификоване везије старих иаиђуцу и батођуцу стилова. У оквиру иаидоа се данас одржавају и такмичења у приказу ката са мачем, где се посматра исправност извођења високо формализованих низова покрета. Поједине иаидо школе вежбају и посецање (тамешигири). У школи Тојама Рју посецање је у центру свих активности. Из Тојама Рју стила батодо-а развило се неколико већих и мањих подстилова и система, укључујући и Шинкендо, модерну верзију кенђуцуа коју је створио Тошиширо Обата.

Најмодернији облик јапанског мачевања је Чанбара (други називи: "Гошиндо", "Спорт Чанбара", "Спочан"...). Творац чанбаре је Тетсундо Танабе. Његов индигенизни концепт настао је 1971. године и у суштини је веома једноставан: уместо да мач буде тврд, а мачевалац "обложен" оклопом, у чанбари је "обложен" мач. Реплика мача је направљена од сунђера или од гумене цеви која се надувава, док такмичари не носе никакву посебну заштиту, осим лаке кациге за главу.

Спајањен чанбара опреме и кендо правила развија се у последњих десетак година нови спорт, у Америци и Европи познат као "Спорт Кенђуцу".

Као што је случај са модерном ђуђуцу вештином, која настаје еклектичким спајањем џудо, аикидо и карате техника, сличним методом развијају се и новији "нео-традиционални" кенђуцу стилови, који махом уједињују технике традиционалних кенђуцу школа, кендо технике, иаидо кате, а понекад и чанбара/спорт кенђуцу борбе.

5. Друге модерне будо вештине

Поред поменутих, у гендаи будо вештине спадају и кјудо (високо стилизовано и формализовано стреличарство), нагината (борење репликама хелебарде од бамбуса), ђукендо (борење репликом пушке и бајонета од бамбуса), кенпо (јапанализована верзија кинеског удрачког кунг-фуа), модерни нинџуцу (понекад назван и "нинпо") итд.

У гендаи будо вештине не спадају деривати створени у Кореји (теквондо као корејска верзија каратеа, јудо као корејска верзија џудоа, кумдо као корејска верзија кендоа, хапкидо као корејска верзија аикидоа...). Такође, у гендаи будо не спадају ни други борилачки системи и спортови у којима се не користи традиционална јапанска терминологија ("будо нихонго"), јапанска етикеција и одећа ("реихо" и "кеикоги"), традиционалне технике као основ вежбања ("ваза") и где нема директних историјских веза и континуитета са корју будо вештинама.

Битно је напоменути да се у класификацијама појединих школа или стилова понекад злоупотребљавају лоше употребљени изрази "корју" и "традиционално". Израз "корју" уско се односи на ДРЕВНЕ, СТАРЕ школе и стилове, који су настали пре укидања феудалног система у Јапану. Гендаи или "шин-будо" се односи на МОДЕРНЕ СТИЛОВЕ.

Притом, беома је важно разумети да и модерни стилови могу да буду ТРАДИЦИОНАЛНИ (јапанска реч "денто"), иако су усмерени на спорт, а не само на технике пореклом из давних времена. Свака вештина, стил или школа која се придржава коришћења будо нихонго терминологије, реихо церемонијала, кеикоги одеће и класичних техника ("ваза"), може се сматрати ТРАДИЦИОНАЛНОМ и то је онда у правом смислу БУДО школа, БУДО стил.

Има превише експонената погрешног схватања у коме је "традиционалност" поистовећена са избегавањем спортских активности. Поједини тако покушавају да, омаловажавањем или критиковањем спортских надметања, за себе обезбеде етикету "традиционалности" и одређене дозе елитизма. Није, на жалост, мали број људи који покушавају да буду "самураји" у 21. веку. Они "тренирају" без јасног разлога, на начине који не обезбеђују ни рекреацију, ни спортске изазове, нити припремају вежбаче за ефектну самоодбрану. Такав непрактични анахронизам је неразумљив и самим Јапанцима. У Јапану је "корју будо" одавно схваћен као део фолклорне историје и негује се искључиво ради очувања културне баштине. Највећи број људи који вежбају аутентичне корју стилове поред тога се бави и гендаи будо вештинама и спортовима, свесни времена и реалности која их окружује.

ИСТОРИЈА БУДО САВЕТА СРБИЈЕ

Будо Савет Србије је аматерска невладина борилачко-спортска организација основана 1994. године. Надлежно републичко Министарство спорта регистровало је Будо Савет Србије 1999. године (р.бр. 6644). Први клуб Будо Савета Србије, познат као Шинбукан школа, активан је у Пожаревцу од 11. октобра 1991. године.

Клуб је у самом зачетку био специфичан: окупљао је вежбаче разнородних вештина, спремне да на једном месту паралелно, односно истовремено тренирају карате, џудо, аикидо, ђуџуцу ("џиу-џиу") и употребу јапанских традиционалних оружја, у оквиру јединственог програма.

Током 1992. и 1993. године у Пожаревцу и Београду раде синхронизовано клубови према заједничким програмима и плановима. Клубови добијају и прве "Информаторе", скрипте намењене вежбачима и инструкторима, у којима су на прегледан начин приказани програми за добијање појасева и програмска усмерења.

Године 1994. године регистрован је Савез вежбача, решењем МУП-а Србије - Секретаријата у Пожаревцу, број 253. Скупштина, на челу са тадашњим председником, Драшком Јанковићем, дефинише име савеза као "Будо Савез Србије - Савез вежбача будо вештина". Савез добија свој печат и скраћени назив "БСС", који је и данас у употреби. На основу нових ранговних правилника, по први пут су уведена виша инструкторска звања и рангови у Будо Савезу Србије.

Од 1996. године креће редовна "издавачка делатност" пожаревачког клуба и БСС-а, која ће резултирати објављивањем неколико бројева билтена "Самурај" и "Будокаи", новим верзијама "Информатора" са новим програмима обуке и полагања, као и бројним каснијим мултимедијалним пројектима, закључно са најновијим ДВД материјалима и пребацавањем информативних и ауторских делатности на Интернет (сајт, блог, YouTube...).

Дана 7. јуна 1997. године у организацији Будо клуба из Пожаревца и БСС-а одржано је прво и, до данас, једино Нунчаку Првенство Србије. Овиме је означен почетак спортко-такмичарских активности у БСС-у. У јесен 1997. године почиње припрема такмичара за карате такмичења, што ће на крају резултирати и освајањем медаља на државним шампионатима и куповима 1998. године. Наредне године организован је и карате турнир "Пожаревац Опен", који је окупио око 120 такмичара из десетак клубова.

Године 1998. мултидисциплинарни будо програм преименован је у ђуџуцу (џиу-џиу) програм, а дотадашњи носиоци БСС звања "мајстора будо вештина" постали су носиоци црних појасева у ђуџуцу вештини. БСС је ово прихватио озваничио нови Статутом, као и

пријемом у чланство Америчке Ћућуцу Асоцијације (АЈА) и Америчке Џудо и Џиуџицу Федерације (АЈЈФ). Реч "савез" замењена је Статутом речју "савет", па је тако Будо Савез Србије постао Будо Савет Србије. Министарство за спорт и омладину уписује Будо Савет Србије у свој Регистар спортских организација под редним бројем 6644, дана 10. јуна 1999. године.

Кенђуцу рангове БСС инструктора исте године признају асоцијације са седиштем у Америци, а БСС инструктори у сарадњи са инструкторима из Америке 2000. године покрећу рад и Кенђуцу Интернационалне Асоцијације Инструктора (КИАИ), коју данас води председник Фил Скудијери из САД.

Између 1999. године и 2001. године Др Ивица Здравковић као председник БСС и технички директор новоформираног Ћу-Ћуцу Савеза Србије промовише активно спортски ћућуцу на семинарима у Пожаревцу, Пироту, Сремској Митровици, Џрвеники, Неготину, Новом Саду...

Прва два ћућуцу турнира у Србији одржана су 2002. и 2003. године у Перлезу у сарадњи клуба из тог места и клубова БСС. Први Куп Србије у ћућуцу спорту (не рачунајући полицијска првенства која су годинама имала дисциплину "џиу-џицу") организован је и одржан у Пожаревцу, 17. маја 2003. године, под окриљем Будо Савета Србије.

Дана 26.10. 2003. године у Новом Саду је од тадашњих чланова БСС оформљена Ћу-Ћуцу Федерација Србије (ЈЈФС). Циљ ове организације био је улазак у Ћу-Ћуцу Интернационалну Федерацију (ЈЈИФ), која је крајем 1990-их била најактивнија у Европи. Током следеће две године у организацији ЈЈФС одржано је по ЈЈИФ правилима неколико националних купова, у Сремској Митровици, Новом Саду, Шапцу, Пожаревцу... На овим такмичењима најбројнији и најуспешнији били су чланови клубова БСС. Такође, током овог периода инструктори БСС држе семинаре широм Србије, као и у Хрватској, Босни и Херцеговини, Македонији, Чешкој, и усавршавају се на семинарима у Енглеској, Бугарској и Америци...

У међувремену, ЈЈИФ практично одустаје од циља да се укључи у олимпијски програм, а БСС инструктори упознају и представнике других већих спортских ћућуцу асоцијација у свету. Постепено престаје интересовање клубова БСС за чланство у ЈЈИФ, чиме је престала да постоји и потреба за постојањем ЈЈФС.

Од 2005. године Будо Савет Србије отпочиње са чанбара такмичењима, односно такмичења у модерном јапанском спортском мачевању. Овоме је претходило учешће екипе БСС на Другом првенству Европе и чанбари у Москви, 2005. године. Будо Савет Србије постаје национални представник у Интернационалој Спортској Чанбара Асоцијацији (ISCA), са седиштем у Јапану, коју је основао Танабе Тецуно.

После напуштања ЈЈИФ спортских правила, од 2005. године БСС развија правила борења позната као Микс Кумите. Истовремено, почиње одржавање првих комбинованих такмичењима која обједињују Микс Кумите борбе и чанбара надметања. Такмичење у Шапцу децембра 2005. године незванично представља рађање "Шинбудо" система и у историји БСС уписано је као "прве националне Шинбудо игре". Микс Кумите постаје веома прихваћен, а БСС ускоро доживљава праву ренесансу са доласком бројних нових младих такмичара из десетак клубова.

Развој читаве нове концепције настављен је на Националним Будо Играма, одржаним почетком 2006. године у Вршцу. То је била и најважнија активност Европског Будо Савета, чији рад исте године покреће председник БСС, Др Ивица Здравковић.

Прве Европске Будо Игре у организацији Европског Будо Савета одржане су у Хрватској у лето 2006. године. На Играма су учествовали представници Хрватске, Србије, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Чешке, Италије, Немачке, Шведске, Енглеске и Шкотске. Будо Савет Србије је етаблиран као најугледнија национална ђуђуцу организација, не само у Србији, већ и у целом региону.

У лето 2007. године Европске Будо Игре поново су одржане у Хрватској, а на чело Европског Будо Савета доведен је мајстор Петер Розендал из Немачке. Он је био домаћин и наредних Европских Будо Игара 2008. године, у Немачкој, на којима је учествовало 12 земаља. На тим играма двадесеточлана екипа из Србије освојила је медаље у чак 42 категорије.

У међувремену, представници БСС учествовали су и освајали медаље на Европским чанбара шампионатима у Италији (2006) и Украјини (2007) и на Светским Борилачким Играма у Немачкој (2007).

Фебруара 2007. године у Пожаревцу одржан је први меморијални турнир у част преминулог Слободана Сарића, једног од најбољих БСС инструктора. На овом турниру окупило се око 160 учесника из пет земаља. То је био почетак активности Интернационалне Шинбудо Асоцијације (ИСА).

ИСА је основана због новонасталих разлика у опредељењима БСС и руководства Европског Будо Савета. Циљ ИСА био је да се сачува усмереност на спортски ђуђуцу и спорт кенђуцу, да се интензивира спортска компонента сусрета, да се промовишу безбедна и једноставна спортска правила... Показало се да су ове циљеве препознали и прихватили пријатељи из иностранства, па се тако на меморијалу Слободана Сарића 2008. године окупило преко 210 учесника из седам земаља. Биле су то Друге ИСА Игре, после чега се БСС у потпуности усмерава на развој шинбудо дисциплина (спорт ђуђуцу и спорт кенђуцу) и одржавање националних и међународних такмичења.

Шинбукан (преименован тако 2002. године и устројен не као клуб, већ као школа борилачких вештина и спорта) постаје интернационални центар за шинбудо, а Будо Савет Србије постаје предводник у мрежи националних представника на Интернационалним Шинбудо Играма.

Поред наступања на ИСА такмичењима, БСС шаље своје тимове и на друга такмичења која организују домаће и међународне борилачко-спортске федерације.

Осим бројних медаља на ИСА играма одржаним у Србији 2007, 2008, 2009. и 2010. године, такмичари из БСС клубова освајали су медаље и дипломе и на међународним, европским и свестким и ђуђуцу куповима у Босни и Херцеговини, Хрватској и Немачкој, као и на два светска првенства у чанбари у Јапану.

У историји БСС посебно место имају организовања бројних семинара које су водили инструктори из иностранства. Од 2003. године до данас БСС је угостио инструкторе из Енглеске, Америке, Немачке, Шведске, Швајцарске, Русије и Јапана, укључујући и истакнуте мајсторе вештина ђуђуцу, кенђуцу, аики ђуђуцу, џудо, кендо, кобудо...

Током последњих пет година рада и активности БСС, најистакнутији клубови, поред Шинбукана, били су Клуб борилачких вештина Петровац на Млави (мајстор **Срђан Илић**), Ђуђуцу клуб "Пантер" из Шапца (мајстор **Милан Вујасин**), Клуб борилачких вештина "Гошинкан" Вршац (инструктор **Адријана Барши**), Клуб борилачких вештина "Мусаши" Смедерево (инструктор **Игор Кесић**) и Ђуђуцу клуб Влашки До (инструктор **Владан Стевић**). Сви поменути инструктори показали су се као изванредни домаћини великих такмичења, одлични тренери и судије. Уз то, битно је поменути да су сви најистакнутији БСС инструктори освајачи медаља на великим међународним такмичењима.

Од почетка такмичарских активности клубови БСС освојили су, према грубој процени, преко 1.500 медаља, од чега преко 300 на такмичењима одржаним у иностранству. Поред тога, такмичари, тренери и клубови су добитници бројних спортских признања у својим градовима, као и од државних органа и страних организација и савеза. БСС завршава прву деценију 21. века и приближава се двадесетогодишњици свог постојања као зрела борилачко-спортска организација са завидним резултатима, међународним угледом, ранговима признатим у организацијама у Европи, Америци и Јапану и са великим бројем најмлађих вежбача и такмичара који обећавају лепу будућност.

ИНТЕРНАЦИОНАЛНА ШИНБУДО АСОЦИЈАЦИЈА

Интернационална Шинбудо Асоцијација (ИСА) је непрофитна мрежа клубова, група и организација из неколико земаља, који шаљу своје тимове као националне представнике на Интернационалне Шинбудо Игре (од 2011. године преименоване у "ИСА ФЕСТИВАЛ"). ИСА је углавном спортска организација и на међународном нивоу је првенствено усмерена на организацију и одржавање такмичења.

Иако израз "Шинбудо" дословно значи "нови борилачки метод", било би погрешно рећи да је Шинбудо "нова борилачка вештина" или "нови спорт". Шинбудо је "нов" или "модеран" по томе што преставља НОВИ начин обуке вежбача и НОВИ систем спортских правила и пропозиција. Другим речима, не постоји "нова Шинбудо вештина", али постоје нове спортске Шинбудо дисциплине и нови методи и програми обуке у борилачким вештинама и спортовима, названи "Шинбудо".

Прва идеја о ШИНБУДО систему дошла је 2005. године, када је Др Ивица Здравковић покушао да створи једноставан програм обуке за најмлађе вежбаче. Овај програм је требало да покрије основне елементе јапанског спортског мачевања (Спорт кенџуцу) и основне елементе неопходне за учествовање на Спорт ђуџуцу такмичењима (борбе и кате).

Темељни принцип у креирању Шинбудо наставног плана и програма била је потреба брзог укључивања нових вежбача у такмичарске активности. У исто време, правила ИСА спортских надметања дизајнирана су са јаким нагласком на безбедности и једноставности. То је означено као "KISS" принцип ИСА организације (енглески: "Keep it Safe & Simple").

Постоје две главне области у Шинбудо спорту:

1. Спорт ђуџуцу (џиу-џицу)
2. Спорт кенџутсу

У оквиру ове две области такмичари показују своја знања из модерне ђуџуцу вештине (кроз такмичења у ђуџуцу катама, микс кумитеу, џудоу и каратеу) и модерне кенџуцу вештине (кроз такмичења према чанбара и кендо правилима).

Још једном: Шинбудо није нова борилачка вештина! То је једноставно нови концепт тренирања и такмичења у јапанским борилачким вештинама и спортовима. То је пресек модерног ђуџуцу спорта и модерног јапанског мачевања (такође познат као "чанбара" или "Спорт кенџуцу"). Из тог разлога, наш лого садржи јапански идеограм (канџи) за ђуџуцу ("џиу-џицу") и кеџуцу. Ови идеограми смештени су у "Јин-Јанг" круг, илуструјући неопходност да се најмлађи

вежбачи обучавају у обе ове области, тако да имају што ширу базу за даље бављење јапанским борилачким вештинама.

Инспирација за мачевање укључено у Шинбудо долази из генијалног рада Тецундо Танабе сенсеија, творца Гошиндоа и Спортске Чанбаре (модерно јапанско мачевање). Поред Танабе сенсеија, велики значај за развој Шинбуда имају легендарни Џигоро Кано, отац џудоа, као и бројни творци модерног карате спорта. На крају, велика инспирација за стварање спортских Шинбудо дисциплина дошла је из модерних ђуђуцу такмичења, која су раширена по Европи и САД.

Чланство у Интернационалној Шинбудо Асоцијацији је бесплатно. ИСА не наплаћује годишње таксе, накнаде за издавање диплома, нити било шта слично. Сви људи добре воље који су спремни да сарађују учествовањем на ИСА Играма, или организовањем националних и регионалних такмичења по ИСА пропозицијама су добродошли.

Административно седиште ИСА је у Србији, у ШИНБУКАН школи борилачких вештина, коју води оснивач ИСА, Др Ивица Здравковић.

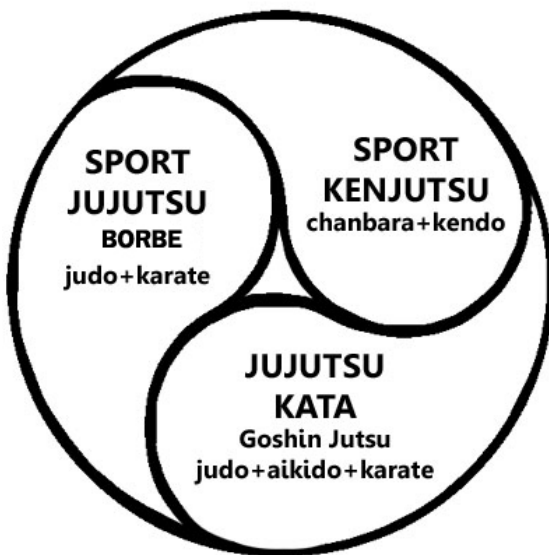
ШИНБУКАН

Шинбукан школа јапанских борилачких вештина је секција унутар Будо Савета Србије, коју води Др Ивица Здравковић из Пожареваца. Ова је секција званично основана 09.09.2002. године, а наставља традицију Будо клуба Пожаревац, основаног 11.10.1991. године. Шинбукан је познат и као "Џиу-џицу клуб Пожаревац", ради одговарајуће класификације као спортски клуб пред локалним, регионалним и државним органима.

У Шинбукан школи се вежбају ђуџуцу (џиу-џицу, "ju-jitsu"), и јапанско мачевање (кенџуцу), одвојено или кроз комбиновани програм обуке познат као ШИНБУДО. Сенсеи Здравковић је лиценциран инструктор за ове вештине у Јапану, Америци и Европи.

Од 2007. године Шинбукан је седиште Интернационалне Шинбудо Асоцијације, мреже клубова, група и организација које шаљу своје тимове на Интернационале Шинбудо Игре - међународни куп у ђуџуцу спорту и јапанском спортском мачевању.

У Шинбукану се вежба према стриктним програмима обуке. Сви почетници млађи од 12 година вежбају Шинбудо. Старији почетници могу да изаберу Шинбудо, ђуџуцу или кенџуцу.

Структура Шинбудо система је таква да покрива елементе основних јапанских борилачких вештина и пружа почетницима основе за брзо укључивање у спортска надметања.

Вежбање и полагање у Шинбукану су бесплатни. Сви кандидати за почетни покас (шо-кју, оранж појас) морају да имају кимоно и опрему за спаринговање. Сви ученици су обавезни да учествују на најмање једном такмичењу у полусезони. Носиоци црних појасева нису обавезни да се такмиче, али су обавезни да суде.

Шинбукан учествује на такмичењима која организује Будо Савет Србије. У оквиру редовног календара Шинбукана је ИСА Фестивал, турнир који се одржава сваке године почетком марта у Пожаревцу или околини, и који је истворемено и клупски шампионат БСС и "Меморијал Слободан Сарић"

Три горње латице на ШИНБУКАН логоу представљају ЏУДО, АИКИДО и КАРАТЕ, који су техничка основа за наш модерни (гендаи) НИХОН (јапански) ЂУЋУЦУ. Доње три латице симболизују КЕНДО, ИАИДО и ЧАНБАРУ, чије су технике и принципи основ за наш модерни (гендаи) НИХОН КЕНЋУЦУ. Друго значење логоа: три горње латице представљају три главне групе ђуђуцу техника, АТЕМИ ваза, НАГЕ ваза и КАТАМЕ ваза (или, такође, три врсте борења: борење ударањем у стојећем ставу, борење рвање и борење у партеру). Доње три латице симболишу дрвени мач (бокен) којим се вежбају кихон и кумитачи основне вежбе, метални мач (шинкен, катана или иаито), којим се приказују иаи/батто кате, и мекани мач који се користи за спаринговање (у чанбари познат као "чокен").

ПРОГРАМИ ПОЛАГАЊА У БСС

У Будо Савету Србије се додељују НИХОН ЂУЂУЦУ, НИХОН КЕНЂУЦУ и ШИНБУДО рангови, односно звања/лиценце. БСС организује повремено и семинаре и полагања за аикидо, џудо и карате црне појасеве (само за ранг 1. ДАН), и за те вештине води само општи регистар црних појасева додељених у име БСС од стране гостујућих инструктора. Такође, БСС је и национали представник у Интернационалној Спорт Чанбара Асоцијацији (ISCA) и води евиденцију рангова које је ISCA доделила члановима БСС.

БСС не додељује ДАН рангове у овим вештинама, већ класичне титуле и лиценце. БСС активно заговара политику укидања ДАН рангова и поједностављења хијерархије међу носиоцима црних појасева. Ради лакшег разумевања рангова у БСС, погледати следећу табелу:

Titule	MOKUROKU	DAN-I	Starost, dužina vežbanja
SEMPAI 先輩 Napredni učenik, asistent	Sho-Mokuroku 初目録	1. DAN, Shodan 初段	Minimum: 15 godina starosti, 3 godine vežbanja
		2. DAN, Nidan 二段	
SENSEI 先生 instruktor	Go-Mokuroku 後目録	3. DAN Sandan 三段	Minimum: 21 godina starosti, 10 godina vežbanja
		4. DAN Yondan 四段	
SHIHAN 師範 stariji instruktor, majstor	Menkyo 免許	5. DAN Godan 五段	Minimum: 30 godina starosti, 20 godina vežbanja
		6. DAN Rokudan 六段	
		7. DAN Nanadan 七段	
MEIJIN 名人 velemaistor	Menkyo Kaiden 免許皆伝	8. DAN Hachidan 八段	Minimum: 55 godina starosti, 30 godina vežbanja
		9. DAN Kudan 九段	
		10. DAN Judan 十段	

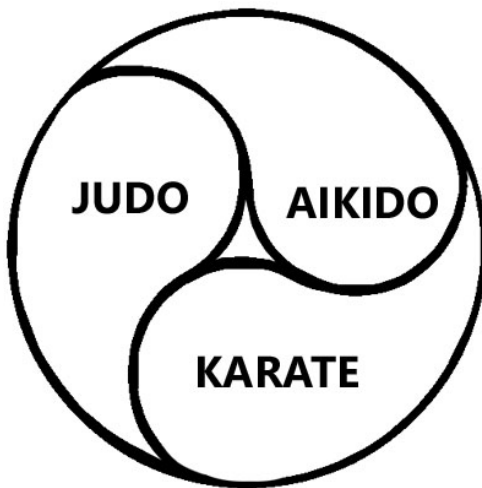
Напомена: БСС не додељује ДАН-рангове, нити титуле више од титуле Шихан, али издаје писмене препоруке оним инструкторима који желе да

верификују свој ранг или буду унапређени у другим домаћим или страним угледним организацијама.

Ради бољег разумевања структуре и циљева вежбања ђуђуцу вештине у БСС, корисно је анализирати следеће схеме:

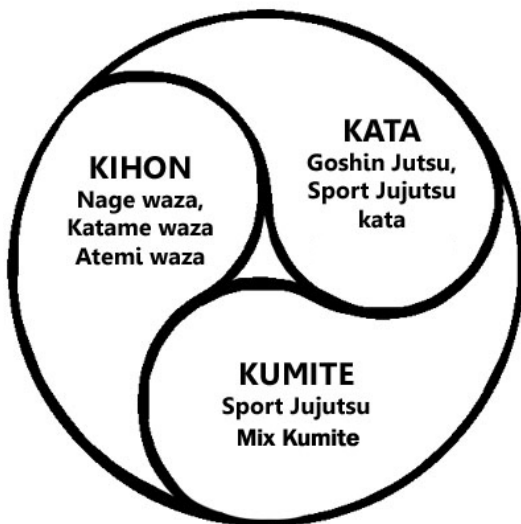

Покушавамо да нађемо равнотежу између три различита циља вежбања борилачких вештина и спорта јапанског порекла

Модерни ђуђуцу сачињен је од техника које се налазе другим јапанским борилачким вештинама и спортовима: џудо, карате, аикидо.

У оквиру модерне ђуђуцу вештине и спорта учимо основне технике (бацања, ударце, полуге... - пореклом из џудоа, аикидоа, каратеа), учимо приказе ката (као самоодбрану - Гошин Ђуцу, или ради спортских ђуђуцу ката такмичења), и тренирамо спортско ђуђуцу борење (по правилима кумитеа за децу и одрасле):

У оптималним условима, највише рангирани ђуђуцу инструктори су такође носиоци црних појасева у вештинама џудо, аикидо и карате, и компетентни су у све три области бављења јапанским борилачким вештинама и спортовима (традиционално вежбање, спортско тренирање и вежбање ради практичне примене у самоодбрани и различитим службама). Такође, дипломе и лиценце које поседују овакви инструктори су добијене од угледних мајстора и организација чије акредитације покривају и традиционални (корју) и модерни (гендаи) ђуђуцу. БСС своје акредитације базира на угледу организације ИСА и њеног савета инструктора, међу којима су мајстори из Европе, САД и Јапана.

У БСС не постоје заједнички програми полагања, али постоје заједнички технички минимуми и стандарди за доделу Ђуђуцу и Кенђуцу рангова. Ти услови су следећи:

1. БСС ЋУЋУЦУ

**ШО-МОКУРОКУ (еквивалентно рангу 1. ДАН), титула ШИДОИН
(појас самостално додељује сенсеи који води клуб)**

1. Минимум 14 година старости
2. Најмање 2 године континуираног тренирања
3. Ако је кандидат претходне појасеве стекао у другим организацијама, најмање годину дана чланства у БСС
4. Кандидат није осуђиван и није под истрагом

Технички услови:

- UKEMI WAZA (падови): основни падови
- SHISEI (ставови): основни ставови
- ATEMI WAZA (технике удараца): основни ударци руком и ногом и неколико борбених комбинација
- NAGE WAZA (бацања): најмање по 3 бацања из сваке групе бацања (бочна, ручна, ножна, пожртвована)
- NE WAZA (партерне технике): најмање по 3 захвата, 3 полуге и 3 гушења.
- GOSHIN JUTSU: Приказ самоодбране против уобичајених напада, кандидат сам бира начин одбране.
- RANDORI, SHIHAI, KUMITE: борба по правилима Јудоа или Спорт ЋуЋуцуа, или доказ о раније освајаним медаљама
- УСМЕНИ ИСПИТ: основно познавање историје и принципа ЋуЋуцу вештине, подела ЋуЋуцу техника, познавање спортских правила, познавање прве помоћи

**ГО-МОКУРОКУ (еквивалентно рангу 3. ДАН), титула СЕНСЕИ
(појас самостално додељује шихан)**

1. Минимум 21 година старости
2. Најмање 3 године континуираног тренирања по добијању претходног звања
3. Ако је кандидат претходне појасеве стекао у другим организацијама, најмање годину дана чланства у БСС
4. Кандидат није осуђиван и није под истрагом

Технички услови:

1. Приказ истих знања и вештина као за ШО-МОКУРОКУ
2. Доказ о напредовању у вештинама из којих је креиран модерни ћуђуцу који се вежба у БСС (џудо, аикидо, карате):

1.ВАРИЈАНТА: кандидат показује допунска знања према програму који предлаже Шинбукан (Хонбу Дођо за БСС) - видети даље.

2.ВАРИЈАНТА: кандидат је у међувремену стекао црне појасеве у овим вештинама у БСС-у или другим организацијама

3.ВАРИЈАНТА: кандидат је у једној од ових вештина стекао најмање ранг 3. Дан у референтним организацијама

4.ВАРИЈАНТА: кандидат је остварио у најмање 3 такмичарске сезоне изузетне спортске резултате на такмичењима међународног ранга, све то после добијања претходног звања.

5.ВАРИЈАНТА: кандидат континуирано води сопствени клуб најмање 3 године, има најмање три ученика који задовољавају БСС критеријуме за титулу ШИДОИН (СЕНПАИ) и који су освајачи медаља на БСС такмичењима.

МЕНКЈО ШИХАН (еквивалентно рангу 5. ДАН), титула ШИХАН (појас додељује комисија БСС)

1. Минимум 30 година старости
2. Најмање 7 година континуираног тренирања по добијању претходног звања
3. Ако је кандидат претходне појасеве стекао у другим организацијама, најмање годину дана чланства у БСС
4. Кандидат није осуђиван и није под истрагом

Допунски услови:

1. Кандидат мора да води сопствени клуб или школу најмање последње три године
2. Кандидат за звање шихана мора да има најмање једног свог ученика који задовољава БСС критеријуме за титулу СЕНСЕИ, или бар три ученика који задовољавају БСС критеријуме за титулу ШИДОИН (СЕНПАИ).
3. Кандидат мора да је активан у организацији спортских и семинарских активности БСС, да је активан као судија или такмичар на БСС такмичењима

2. БСС КЕНЋУЦУ

**ШО-МОКУРОКУ (еквивалентно рангу 1. ДАН), титула ШИДОИН
(појас самостално додељује сенсеи који води клуб)**

1. Минимум 14 година старости
2. Најмање 2 године континуираног тренирања
3. Ако је кандидат претходне појасеве стекао у другим организацијама, најмање годину дана чланства у БСС
4. Кандидат није осуђиван и није под истрагом

Технички услови:

- KIRI KAESHI ("UCHI KAESHI") и KUMITACHI: основне вежбе са бокеном, приказ блокова, парирања и контрапада
- KIHON DOSA - приказ основних посецања
- KAMAЕ NO KATA - приказ основних гардова
- IAI NO KATA - основна ката посецања
- HARPO GIRI - осам посецања кенђуцуа, приказ са катаном
- IAI KATA - Најмање 6 традиционалних ката са катаном, 3 из сеизе и 3 из стојећег става
- JI GEIKO, SHIAI: борба по правилима Спорт кенђуцуа, Чанбаре или Кендоа, или доказ о раније освајаним медаљама
- УСМЕНИ ИСПИТ: основно познавање историје и принципа кенђуцу вештине, подела техника, познавање спортских правила, познавање прве помоћи

**ГО-МОКУРОКУ (еквивалентно рангу 3. ДАН), титула СЕНСЕИ
(појас самостално додељује шихан)**

1. Минимум 21 година старости
2. Најмање 3 године континуираног тренирања по добијању претходног звања
3. Ако је кандидат претходне појасеве стекао у другим организацијама, најмање годину дана чланства у БСС
4. Кандидат није осуђиван и није под истрагом

Технички услови:

1. Приказ истих знања и вештина као за ШО-МОКУРОКУ
2. Доказ о напредовању у вештинама из којих је креиран модерни кенџуцу који се вежба у БСС (чанбара, иаидо/батто ђуцу, кендо):

1.ВАРИЈАНТА: кандидат показује допунска знања према програму који предлаже Шинбукан (Хонбу Доџо за БСС) - видети даље

2.ВАРИЈАНТА: кандидат је у међувремену стекао црне појасеве у овим вештинама у БСС-у или другим организацијама

3.ВАРИЈАНТА: кандидат је у једној од ових вештина стекао најмање ранг 3. Дан у референтним организацијама

4.ВАРИЈАНТА: кандидат је остварио у најмање 3 такмичарске сезоне изузетне спортске резултате на такмичењима међународног ранга, све то после добијања претходног звања.

5.ВАРИЈАНТА: кандидат континуирано води сопствени клуб најмање 3 године, има најмање три ученика који задовољавају БСС критеријуме за титулу ШИДОИН (СЕНПАИ) и који су освајачи медаља на БСС такмичењима.

МЕНКЈО ШИХАН (еквивалентно рангу 5. ДАН), титула ШИХАН (појас додељује комисија БСС)

1. Минимум 30 година старости
2. Најмање 7 година континуираног тренирања по добијању претходног звања
3. Ако је кандидат претходне појасеве стекао у другим организацијама, најмање годину дана чланства у БСС
4. Кандидат није осуђиван и није под истрагом

Допунски услови:

1. Кандидат мора да води свој клуб најмање последње 3 године
2. Кандидат за звање шихана мора да има најмање једног свог ученика који задовољава БСС критеријуме за титулу СЕНСЕИ, или бар три ученика који задовољавају БСС критеријуме за титулу ШИДОИН (СЕНПАИ).
3. Кандидат мора да је активан у организацији спортских и семинарских активности БСС, да је активан као судија или такмичар на БСС такмичењима

У наставку текста дати су детаљни ђуџуцу и кенџуцу програми који се примењују у Шинбукан школи

1. ШИНБУКАН ЂУЂУЦУ

1. ОРАНЖ ПОЈАС (ШО-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 3 месеца тренирања, најмање једно такмичење

UKEMI WAZA -падови

1. Zempokaiten mae ukemi
2. Zoko ukemi
3. Ushiro ukemi
4. Mae ukemi

SHIZEI - ставови

1. Shizen tai
2. Yoi dachi
3. Fudo dachi
4. Zenkutsu dachi

ATEMI WAZA (технике удараца)

Karate kihon dosa

NAGE WAZA (технике бацања)

1. Koshi Nage (*Uki Goshi*)
2. Kubi Nage (*Koshi Guruma*)
3. Seoi Nage
4. O Soto gari
5. O Uchi Gari
6. Ashi Barai
7. Morote Gari
8. Tani Otoshi

KANSETSU WAZA - полуге у стојећем ставу:

- 1) Ude osae (*Ikyo*)
- 2) Ude gatame
- 3) Ude garami
- 4) Waki gatame
- 5) Kote mawashi (*Nikyo*)
- 6) Kote gaeshi
- 7) Uchi kaiten (*Sankyo*)
- 8) Soto kaiten (*Shiho Nage*)

КУМИТЕ (БОРЕЊЕ):

Борба по правилима Микс Кумитеа, џудоа и сл.

Усмени испит:

најважнија питања са списка питања и одговора (*видети даље*)

2. ЗЕЛЕНИ ПОЈАС (ЧУ-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 6 месеци после добијања оранж појаса (не важе се зимска и летња пауза!), најмање једно такмичење по добијању оранж појаса (обавезан наступ и у борбама и у катама). За зелени појас се полаже исто што и за оранж појас, плус 6 обавезних ката самоодбране (погледати даље).

Усмени испит: основна питања са листе питања (*видети даље*).

КАТА (ФОРМАЛНЕ ВЕЖБЕ, самоодбрана - ГОШИН ЂУЦУ):

1. **Напад: кружни ударац руком (Маваши зуки).**
ОДБРАНА: блок, контраударац, Сеои наге, зуки, ђуђи гатаме
2. **Напад: кружни ударац ногом (Маваши гери):.**
ОДБРАНА: блок/хват, Оучи гари, зуки
3. **Напад: хват за једну руку (Катате тори).**
ОДБРАНА: Мае гери, Шихо наге, зуки
4. **Напад: обухват преко руку (Коши дори).**
ОДБРАНА: Хиза гери, Уки гоши, зуки, полуга по избору
5. **Напад: бод ножем (Танто цуки).**
ОДБРАНА: ескиваза, Коте гаеши, зуки или полуга
6. **Напад: ударац палицом у главу (Ханбо уокомен учи).**
ОДБРАНА: Ђуђи уке, ударац, Томое наге или сл. бацање

3. БРАОН ПОЈАС (ЂО-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 6 месеци после добијања зеленог појаса (не важе се зимска и летња пауза!), најмање једно такмичење по добијању зеленог појаса

Karate renzoku waza:

1. Gedan barai - gyaku zuki
2. Uchi ude uke - mawashi zuki
3. Age uke - ura zuki
4. Soto ude uke - shuto uchi
5. Mae geri - yoko geri
6. Ashi mawashi geri - ushiro mawashi geri

КАТАМЕ WAZA

(полуге, захвати, гушења);

1. Kesa gatame,
2. Yoko shiho gatame
3. Tate shiho gatame
4. Juji gatame
5. Hadaka jime
6. Kataha jime
7. Okuri eri jime
8. Juji jime

ГОШИН ЂУЦУ - Jiyu Waza

Приказ самоодбране (ГОШИН ЂУЦУ) против тројице нападача (ТАТЕКИ ГЕИКО), испитна комисија сваком нападачу даје по два или три напада (укупно 6 напада-одбрана за браон појас, а 9 за црни појас, напади су класични из група удараца руком или ногом, хватова за руке или одећу, обухвата испод или преко руку и надапи ножем или палицом). Кандидат сам бира начин одбране.

Усмени испит - сва питања са списка питања и одговора (видети даље)

ЦРНИ ПОЈАС - ШО МОКУРОКУ (одговара рангу 1. Дан)

Најмање годину дана после добијања браон појаса, најмање 14 година старости

- Исти технички услови као за браон појас.
- Исти усмени испит као за браон појас.
- Испит познавања прве помоћи.
- Судијски испит.

Носиоци ранга Шо Мокуроку користе титулу СЕНПАИ (напредни ученик - асистент инструктор), или титулу ШИДОИН.

ЦРНИ ПОЈАС - ГО МОКУРОКУ (одговара рангу 3. Дан)

Најмање 3 године од добијања претходног ранга, најмање 21 година старости, технички услови су засновани на проширењу знања из вештина џудо, аикидо и карате:

1. ЏУДО: Црни појас добијен у БСС или националном савезу, или минимум следећих техника:

1. Најмање по 8 бацања из сваке од 4 групе бацања, са предложене листе

НОЖНА БАЦАЊА	РУЧНА БАЦАЊА
1. O soto gari 2. Ko soto gari 3. O uchi gari 4. Ko uchi gari 5. De ashi barai 6. Uchi mata 7. O guruma 8. Okuri ashi barai 9. Hiza guruma 10. Sasae tsurikomi ashi	1. Ippon seoi nage 2. Morote seoi nage 3. Kata guruma 4. Morote gari 5. Tai otoshi 6. Kuchiki taoshi 7. Sukui nage 8. Uki otoshi 9. Sumi otoshi 10. Te guruma

БОЧНА БАЦАЊА	ПОЖРТВОВАНА БАЦАЊА
1. Uki goshi 2. O goshi 3. Koshi guruma 4. Tsuru goshi 5. Tsurikomi goshi 6. Sode tsurikomi goshi 7. Harai goshi 8. Hane goshi 9. Ushiro goshi 10. Utsuri goshi	1. Yoko otoshi 2. Yoko guruma 3. Yoko wakare 4. Yoko gake 5. Sumi gaeshi 6. Tomoe nage 7. Soto makikomi 8. Harai makikomi 9. Tani otoshi 10. Ura nage

2. Најмање по 5 партерних техника из сваке групе, са предложене листе

ZAHVATI	POLUGE	GUŠENJA
1. Kesa gatame 2. Kata gatame 3. Yoko shiho gatame 4. Tate shiho gatame 5. Kami shiho gatame 6. Ushiro kesa gatame	1. Ude gatame 2. Ude garami 3. Waki gatame 4. Juji gatame 5. Hiza gatame 6. Kesa garami	1. Hadaka jime 2. Okuri eri jime 3. Kataha jime 4. Juji jime 5. Sankaku jime 6. Tsukkomi jime

3. Неколико основних техника комбинација бацања (renzoku nage waza)
4. Неколико основних техника ослобађања из захвата (osae komi kaeshi waza)
5. Џудо борба или потврда (диплома) о освајаним џудо медаљама
6. Усмени испит (историја, основни принципи, подела техника, терминологија, спортска правила)

Носиоци ранга Го Мокуроку користе титулу СЕНСЕИ (инструктор)

2. АИКИДО: Црни појас добијен у БСС или националном савезу, или минимум следећих техника:

1. Технике контроле (Osae waza), обавезно следеће:

ТЕХНИКА	НАПАДИ
Ikkyo osae	<i>katate tori aihanmi, yokomen uchi</i>
Nikyo osae	<i>eri tori, katate tori gyakuhanmi</i>
Sankyo osae	<i>katate tori aihanmi, yokomen uchi</i>
Yonkyo osae	<i>katate tori aihanmi, yokomen uchi</i>

2. Технике бацања (Nage waza), обавезно следеће:

ТЕХНИКА	НАПАДИ
Kokyu nage	<i>ryote tori, yokomen uchi</i>
Irimi nage	<i>ryote tori, yokomen uchi</i>
Kote gaeshi	<i>ryote tori, jodan tsuki</i>
Shiho nage	<i>ryote tori, jodan tsuki</i>
Tenchi nage	<i>ryote tori</i>
Koshi nage	<i>ryote tori</i>
Juji nage	<i>ryote tori</i>
Kaiten Nage	<i>ryote tori</i>
Udekime nage	<i>ryote tori</i>
Ushiro aiki nage	<i>ryote tori</i>

3. Технике у партеру (Suwari waza) и од напада одпозади хватом за руке (Ushiro ryote dori), обавезно технике IKKYO, KOTE GAESHI, IRIMI NAGE i SHIHO NAGE, и бар још једна по избору кандидата.

4. Технике од напада по сопственом избору (JIYU WAZA), обавезно приказати напада хватом и ударцем руком, обавезно приказати IKKYO, KOTE GAESHI, IRIMI NAGE i SHIHO NAGE.

5. Усмени испит (историја, основни принципи, подела техника, терминологија)

3. KAPATE: Црни појас добијен у БСС или националном савезу, или минимум следећих техника:

1. Основни ударци и блокови у кретању:

1. Oi zuki
2. Gedan barai - Gyaku zuki
3. Uchi ude uke - Mawashi zuki
4. Age uke - Ura zuki
5. Soto ude uke - Shuto uchi
6. Mae geri - Yoko geri kekomi
7. Mikazuki geri - Ushiro geri
8. Ashi mawashi geri - Ushiro mawashi geri

2. KATA:

- 1) Heian Shodan
- 2) Tekki Shodan
- 3) једна напредна ката по избору кандидата (Bassai Dai, Jion, Enpi, Kankudai, Sanchin...)

3. Карате борба или потврда (диплома) о освајаним карате медаљама

4. Усмени испит (историја, основни принципи, подела техника, терминологија, спортска правила)

4. GOSHIN JUTSU, TAIHO JUTSU

1. Goshin Jutsu: самоодбрана, приказ техника против 3 нападача, напади и одбране по слободном избору (JIYU WAZA), сваки нападач изводи најмање по 3 напада.

2. Taiho Jutsu: технике хапшења, контроле и привођења, спреда и отпозади.

柔術

2. ШИНБУКАН КЕНЋУЦУ

1. ОРАНЖ ПОЈАС (ШО-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 3 месеца тренирања, најмање једно такмичење

КИНОН - основне технике

1. Kihon Dosa
2. Uchi Kaeshi kihon waza (Iroha Uchi, Kiri kaeshi, Ukenagashi)
3. Kamae no kata
4. Iai no kata
5. Борба по правилима Спорт кенђуцуа

2. ЗЕЛЕНИ ПОЈАС (ЧУ-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 6 месеци после добијања оранж појаса (не важе се зимска и летња пауза!), најмање једно такмичење по добијању оранж појаса

КАТАШИ - вежбе у пару бокеном

1. Harai waza - kiri oroshi
2. Kiri otoshi - tsuki waza
3. Uke nagashi - kesa giri
4. Hidari katsugi waza
5. Irimi (suriage-semme te) - Atemi waza
6. Irimi - Ude osae
7. Irimi - Kote gaeshi
8. Irimi - Uchi kiri

3. БРАОН ПОЈАС (ЋО-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 6 месеци после добијања зеленог појаса (не важе се зимска и летња пауза!), најмање једно такмичење по добијању зеленог појаса. За браон појас кандидат мора да има катану и хакаму.

КАТА:

1. Happa giri
2. Taikyoku no ken (tachi no bu, seiza)
3. Tenchi kata

ЦРНИ ПОЈАС - ШО МОКУРОКУ (одговара рангу 1. Дан)

Најмање годину дана после добијања браон појаса, најмање 14 година старости
Исти технички услови као за браон појас, плус:

1. Сеитеи Иаидо ката (бар 2 кате из сеизе и 2 стојеће кате)
(алтернативно, основне Тојама рју кате или друге познате кате)
 - Исти усмени испит као за браон појас.
 - Испит познавања прве помоћи.
 - Судијски испит.

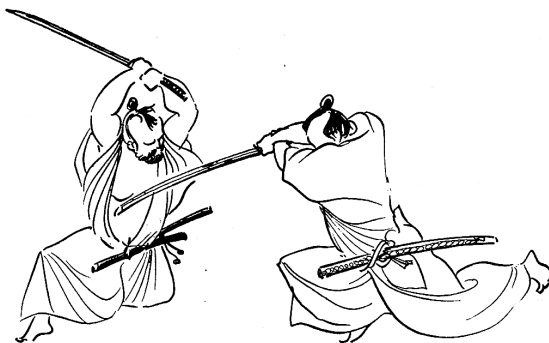
ЦРНИ ПОЈАС - ГО МОКУРОКУ (одговара рангу 3. Дан)

Најмање 3 године од добијања претходног ранга, најмање 21 година старости,
технички услови:

1. Свих десет класичних ката Сеитеи Иаидо система
(алтернативно: Тојама рју кате или други познати систем)
2. Најмање две корју кате (нпр. Секигучи рју стил, Катори Шинто рју и сл.)
3. Тачи Дори - одбране од мача (Ikkyo, Irimi nage, Hiji kime, Kote gaeshi)

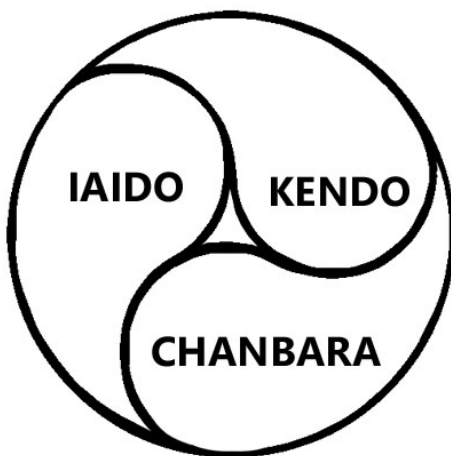
Опционално: Тамеши гири

Рангирање у кенђуцу вештини исто је као и у ђуђуцу вештини (погледати претходно приказану табелу). Ради бољег размевања структуре и циљева вежбања јапанског мачевања у БСС, погледати схему на следећој страни

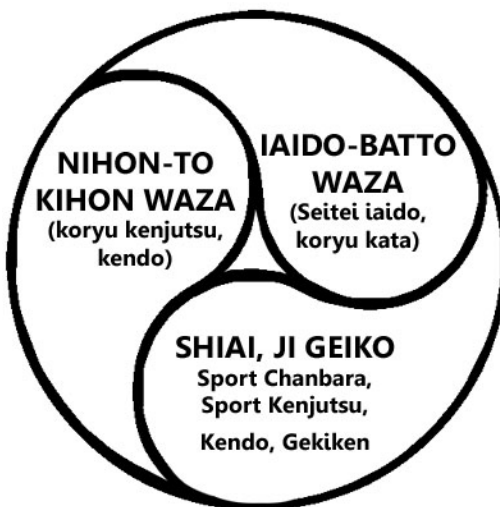

剣術

Модерни кенђуцу који вежбамо садржи технике и принципе преузете из кендоа, иаидо вештине и чанбара спорта:

Учење кенђуцу вештине и спорта подразумева савладавање основних техника (кихон), преузетих из кендоа и традиционалне (корју) кенђуцу вештине. Овај део вежбања изводи се употребом дрвеног мача (бокен). Употреба меканог сунђерастог мача (чокен) омогућава нам бављење спортским формама (чанбара, спорт кенђуцу, кендо...). Коначно, употреба правог мача (шинкен, катана) резервисана је за вежбање ката са мачем (иаидо, бато-до).

УСМЕНИ ИСПИТ:

1. Објасни речи Будо, Буђуцу, Бушидо (борилачки пут, борилачке вештине, пут ратника)
2. Значење речи Ћу Ћуцу (џиу-џицу) и кенђуцу (нежна вештина, мекана вештина, флексибилни метод, прилагодљиви метод; вештина употребе мача)
3. Из које земље и времена потиче традиционални џиу-џицу и кенђуцу? (Јапан, средњи век)
4. Како се називају традиционални, а како модерни стилови јапанских борилачких вештина? (корју и гендаи стилови)
5. Како се зову најстарији стилови кенђуцу и џиу-џицу вештине? (Катори Шинто Рју, и Такеноучи рју)
6. Како се зову творци џудоа, аикидоа и каратеа? (Џигоро Кано, Морихеј Уешиба, Фунакоши Гичин)
7. Порекло модерне ѳуђуцу вештине (настала је од техника пореклом из џудоа, аикидоа и каратеа)
8. Порекло модерне кенђуцу вештине (настала је од техника других модерних облика јапанског мачевања, међу којима су главни чанбара, иаидо и кендо)
9. Шта су Гошин Ћуцу и Таихо Ћуцу? (делови вештине гуђуцу, вештина самоодбране и технике хапшења и привођења)
10. Значење речи Кју и Дан (кју је ученички ниво, дан је степен црног појаса)
11. Значење речи семпаи, сенсеи и шихан (старији студент, инструктор одн. учитељ, мајстор)
12. Објасни ШОГО титуле ренши, кјоши и ханши (ренши је мајстор, кјоши је напредни мајстор, ханши је велемајстор, ренши титулу имају носиоци ранга 3-6 Дан, кјоши има 7. Дан, ханши има 8-10 Дан)
13. Објасни МЕНКЈО лиценце (лиценце уместо дан рангова: Менкјо шоден је почетна, 1-2 Дан, Менко чуден средња, 3-4 Дан, Менкјо Ћоден и Менкјо окуден напредне, 5-7 Дан, Менкјо каиден завршна, 8-10 Дан).
14. Шта су ги, оби и хакама? (одећа за вежбање, "кимono", појас и самурајске сукња-панталоне)
15. Значење речи реи, дођо, татами и сенсеи (поклон, вежбаоница, струњача, учитељ)
16. Како се зову положај клечања и седења са укрштеним ногама? (сеиза, зазен)
17. Како се зову церемонијална правила у будо вештинама? (реихо)
18. Наброј неколико врста поклона (тачи реи, за реи, сенсеи реи, то реи, камиза ни реи)
19. Шта су киме и киаи? (КИ је енергија, КИМЕ је "телесна енергија", извођење техника пуном снагом и оштрином, КИАИ је узвикивање током борбе)
20. Шта је мааи и хјоши? (дистанца, рамак између бораца и тајминг)
21. Значење команди хађиме, јаме, мате? (Почните, стоп, раздвојте се)
22. Шта значе нокачи, гогаи, торимасен, хикиваке? (победа, преступ, нема постигнуте технике, нерешен резултат)
23. Шта значи шидо, чуи и хансоку маке? (казне у спортској борби, последња је дисквалификација)

24. Шта су уке и тори? (Уке - асистент, Тори - онај који изводи технику)
25. Шта је метсуке (поглед током борбе)
26. Шта је мokusо? (затварање очију на крају тренинга, медитација или релаксација)
27. Шта је рензоку ваза? (комбиновање техника)
28. Шта значи ура и омоте? (уназад и унапред, нежно и грубо, унутрашње и спољашње, мекано и чврсто)
29. Подела кретања? (клизајући корак - цуги аши, природни корак - ајуми аши, привлачећи корак - окури аши, искорак и прилаз - ирими, окретање и закорак - тенкан, ротација - тенкаи)
30. Бројање на јапанском до 10 (ићи, ни, сан, ши, го, року, шићи, хаћи, ку, ђу)
31. Подела ђуђуцу техника (атеми ваза - ударци, наге ваза - бацања, укеми - падови, катаме ваза или "не ваза" - партерне технике).
32. Која су три дела бацања? (кузуши - неравнотежа, цукури - припрема за бацање, каке - завршница бацања)
33. Подела бацања на 4 групе (бочна, ручна, ножна, пожртвована)
34. Подела партерних техника у 3 групе (захвати, полуге, гушења)
35. Како се зову и деле ударци у ђуђуцу вештини? (атеми ваза; ручни - уде ате ваза, и ножни - аши ате ваза)
36. Како се најлакше нападају и како се зову главне кјушо тачке, где се налазе? (забадањем палцем, ојајуби ипонкен: доко (испод уха), хичу (гркљан), суигецу (соларни плексус, врх грудне кости), ганка (пеђуребарни простори), јако (препонски канал), кинтеки (гениталије).
37. Шта је учи коми? (понављање основног уласка за бацање)
38. Шта је тегатана? ("рука-мач", принципи и техника која спаја мачевање и ђуђуцу технике)
39. Шта је шикаку? ("мртав угао", положај иза и са стране противника)
40. Шта је сеироку зенјо? (принцип: "Минимум уложене енергије, максимум ефикасности")
41. Како се зову мекани мач за чанбару, мач од бамбуса за кендо, дрвени мач и оштри, метални мач (чокен, шинаи, бокен, шинкен односно катана)
42. Како се зове кратки мач у чанбари и кенђуцу вештини? (кодачи, вакизаши)
43. Наброј јапанске називе за главне делове мача (дршка - цука, дно дршке - тцука кашира, балчак - цуба, хабаки, моноучи, сечиво - ха, линија сечива - хамон, одвод за крв - хи, леђа сечива - муне, врх сечива - кисаки, отвор корица - коигучи, корице - саја, конопац на корицама - сагео).
44. Подела иаидо технике на 4 дела (потезање мача - укисуке, посецање - кирицуке, отресање мача - чибури, враћање у корице - ното)
45. Шта значи те но учи, кирите и шините (држање мача, "рука која сече" - исправно држање и "мртва рука" - неисправно држање дршке мача)
46. Шта је Тамеши кири ? (технике посецања)
47. Шта је укенагаши? (блок и одбијање)
48. Шта су аиучи, асаи и каруи? (симултани ударац, плитак ударац, лош-слаб ударац)
49. Шта је даи кјо соку кеи? (принцип "велики, снажан, брз, грациозан")
50. Шта је ки кен таи ићи? (дух, мач и тело делују као једно)

Првих 30 питања за све кандидате, питања 31-40 су за ђуђуцу, питања 41-50 за кенђуцу кандидате

3. ШИНБУДО

Шинбудо је модеран систем вежбања борилачких вештина намењен деци и омладини, у коме се паралелно вежбају Ђу-ђуцу (Џиу-џицу), са основама вештина карате, џудо и аикидо, као и јапанско мачевање (Кен-ђуцу), са основама вештина кендо, иаидо и чанбара. Шинбудо је примарно усмерен на спорт, као и на млађе узрасте такмичара, почев од седам година старости до касне адолесценције. Обавезна опрема за све Шинбудо вежбаче је: кимоно (будоги) као за џудо, грудобран, рукавице, кацига за главу (за мачевање) и мекани мач чокен. Кандидати за црни појас морају да имају и катану.

1. ОРАНЖ ПОЈАС (ШО-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 3 месеца тренирања, најмање једно такмичење

1. JUJUTSU

- 1) Пет основних удараца у каратеу
(КАРАТЕ КИХОН ДОСА): uraken, ashi mawashi geri, zuki, mae geri, mawashi geri
- 2) Пад напред и уназад:
Zempokaiten ukemi, Ushiro ukemi
- 3) Четири основна бацања:
 - Бацање око врата - Kubi nage
 - Саплитање са стране - Osoto gari
 - Обарање хватом за ноге - Morote gari
 - Обарање уназад - Tani otoshi
- 4) Три основна хвата у партеру:
 - Основни хват око врата - Kesa gatame
 - Хват са стране - Yoko shiho gatame
 - Хват "јахањем" - Tate shiho gatame
- 5) Борење (Микс кумите - све три рунде)

2. KENJUTSU

- 1) Основна вежба кратким и дугим мачем (КИХОН ДОСА):
men, kote, do, ashi, tsuki
- 2) Пет основних гардова мачем (КАМАЕ НО КАТА):
Gedan, Chudan, Jodan, Hasso, Waki no kamae
- 3) Основна ИАИ ката: Ukisuke, Kiritsuke, Chiburi, Noto
- 4) Спорт кенђуцу (чанбара) - Кодачи, Чокен, Иаи

2. ЗЕЛЕНИ ПОЈАС (ЧУ-КЈУ)

Претходни услови: Најмање 3 месеца после добијања оранж појаса (не важе се зимска и летња пауза!), најмање једно такмичење по добијању оранж појаса

1. JUJUTSU

- Основне кате самоодбране, Goshin Jutsu Seitei Kata:

- 1) MAWASHI GERI: nagashi uke, gyaku zuki, o uchi gari, zuki
- 2) MAWASHI ZUKI: ude uke, ura zuki, seoi nage, zuki, juji gatame
- 3) KATATE TORI: mae geri, shiho nage, zuki, hidari kaiten/ude ate
- 4) KOSHI DORI: hiza geri, oyayubi, koshi nage, zuki, tate hiza juji gatame
- 5) TANTO TSUKI: morote (harai) uke, shuto uchi, kote gaeshi, ude osae
- 6) HANBO YOKOMEN UCHI: juji uke, ura zuki, yoko guruma, ashi ate

2. KENJUTSU

- Демонстрација ката са чокеном:

- 1) Taikyoku no Ken (клечећа верзија)
- 2) Tenchi

Усмени испит:

1. Значење речи "Шинбукан" (место за учење модерних борилачких вештина)
2. Шта је Шинбудо и шта значи реч "Шинбудо" (модерна мешавина спортског јапанског мачевања и спортске џиу-џицу вештине, реч значи "модеран борбени метод")
3. Из које земље и времена потичу џиу-џицу и кенџуцу? (Јапан, средњи век)
4. Порекло модерне џуџуцу вештине (настала је од техника по реклом из џудоа, аикидоа и каратеа)
5. Порекло модерне кенџуцу вештине (настала је од техника других модерних облика јапанског мачевања, међу којима су главни чанбара, иаидо и кендо)
6. Шта су ги, оби и хакама? (одећа за вежбање, "кимono", појас и самурајске сукња-панталоне)
7. Значење речи реи, доџо, татами и сенсеи (поклон, вежбаоница, струњача, учитељ)
8. Како се зову положај клечања и седења са укрштеним ногама, како се каже "поклон"? (сеиза, зазен)
9. Како се зову мекани, дрвени и метални мач? (чокен, бокен, шинкен или "катана")
10. Значење команди хаџиме, јаме, мате? (Почните, стоп, раздвојте се)
11. Шта су аиучи, асаи и каруи? (симултани ударац, плитак ударац, лош-слаб ударац)

12. Шта значе нокачи, ђогаи, торимасен, хикиваке? (победа, преступ, нема постигнуте технике, нерешен резултат)
13. Подела бацања на 4 групе (бочна, ручна, ножна, пожртвована)
14. Која су три дела бацања? (кузуши - неравнотежа, цукури - припрема за бацање, каке -завршница бацања)
15. Подела партерних техн ика у 3 групе (захвати, полуге, гушења)
16. Подела иаидо технике на 4 дела (потезање мача - укисуке, посецање - кирицуке, отресање мача - чибури, враћање у корице - ното)
17. Шта с у Те гатана и шикаку? (рука-мач, мртав угао)
18. Шта су уке и тори? (Уке - асистент, Тори - онај који изводи технику)
19. Шта значи кихон доса? (основна вежба)
20. Шта је киаи? (узвикивање током борбе)

3. **БРАОН ПОЈАС (ЋО-КЈУ)**

Претходни услови: Најмање 6 месеци после добијања зеленог појаса (не важе се зимска и летња пауза!), најмање једно такмичење по добијању зеленог појаса.

Посебни технички услови не постоје.

ЦРНИ ПОЈАС - Шидоин (одговара рангу 1. Дан)

Најмање годину дана после добијања браон појаса, најмање 12 година старости
Исти технички услови као за браон појас, плус:

Технички услови:

1. JUJUTSU:

Goshin Jutsu Jiyo waza (Tateki geiko):

Одбране против 3 Укеа, сваки изводи 3 напада по избору испитивача

2. KENJUTSU:

Хапо гири ката, са катаном (кандидат мора да има своју катану)

Усмени испит:

1. Објасни речи Будо, Буђуцу, Бушидо (борилачки пут, борилачке вештине, пут ратника)
2. Значење речи Ћу Ћуцу (џиу-џицу) (нежна вештина, мекана вештина, флексибилни метод, прилагодљиви метод)
3. Значење речи кенђуцу (вештина употребе мача)
4. Бројање на јапанском до 10 (иџи, ни, сан, ши, го, року, шиџи, хаџи, ку, ѣу)
5. Значење речи Кју и Дан (кју је ученички ниво, дан је степен црног појаса)
6. Значење речи семпаи, сенсеи и шихан (старији студент, инструктор одн. учитељ, мајстор)
7. Објасни Менкјо систем (систем инструкторских лиценци, прва је Менкјо Шоден; традиционално рангирање уместо ДАН система, користи се у Шинбудоу)
8. Шта је ханши? (велемајстор, највиша почасна титула, додаје се само шиханима са дугогодишњим стажом и заслугама)
9. Како се збирно називају традиционални стилови настали у феудалном Јапану? (корју)
10. Како се збирно називају модерни стилови настали на основу јапанских вештина? (гендаи, шин будо)
11. Како се зове најстарија школа (стил) кенђуцу вештине и када је створена? (Катори Шинто Рју, 15. век)
12. Како се зове најстарија школа (стил) џиу-џицу вештине и када је створена? (Такеноучи рју, 16. век)
13. Како се зове творац џудоа? (Џигоро Кано)
14. Како се зове творац аикидоа? (Морихеј Уешиба)
15. Како се зове творац модерног каратеа? (Фунакоши Гичин)
16. Како се зове творац чанбаре? (Тецундо Танабе)
17. Како се зове најпознатији јапански мачевалац? (Мијамото Мусаши)
18. Како се зову и деле ударци у Ћуђуцу вештини? (атеми ваза; ручни - уде ате ваза, и ножни - аши ате ваза)
19. Шта су Гошин Ћуцу, Таихо Ћуцу и Ренко Хо? (вештина самоодбране, вештина "обуздавања" противника, технике хапшења и привођења)
20. Како се зове кратки мач у чанбари и кенђуцу вештини? (кодачи, вакизаши)
21. Како се зову мекани мач за чанбару, мач од бамбуса за кендо, дрвени мач и оштри, метални мач (чокен, шинаи, бокен, шинкен односно катана)
22. Како се зову церемонијална правила у будо вештинама? (реихо)
23. Наброј јапанске називе за главне делове мача (дршка - цука, дно дршке - тцука кашира, балчак - цуба, хабаки, моноучи, сечиво - ха, линија сечива - хамон, одвод за крв - хи, леђа сечива - муне, врх сечива - кисаки, отвор корица - коигучи, корице - саја, конопац на корицама - сагео).
24. Наброј неколико врста поклона (за реи, сенсеи реи, то реи, камиза ни реи)
25. Подела кретања? (клизајући корак - цуги аши, природни корак - ајуми аши, привлачећи корак - окури аши, искорак и прилаз - ирими, окретање и закорак - тенкан, ротација - тенкаи)
26. Како се најлакше нападају и како се зову главне кјушо тачке, где се налазе? (забадањем палцем, ојајуби ипонкен: доко (испод уха), хичу (грљан),

- суигецу (соларни плексус, врх грудне кости), ганка (пеђуребарни простори), јако (препонски канал), кинтеки (гениталије).
27. Шта је даи кјо соку кеи? (принцип "велики, снажан, брз, грациозан")
 28. Шта је ки кен таи ићи? (дух, мач и тело делују као једно)
 29. Шта је сеироку зенјо? (принцип: "Минимум уложене енергије, максимум ефикасности")
 30. Шта је метсуке (поглед током борбе)
 31. Шта је мокусо? (затварање очију на крају тренинга, медитација или релаксација)
 32. Шта је мааи? (дистанца, рамак између бораца)
 33. Шта је учи коми? (повнављање основног уласка за бацање)
 34. Шта је рензоку ваза? (комбиновање техника)
 35. Шта је укенагаши? (блок и одбијање)
 36. Шта је Тамеши кири ? (технике посецања)
 37. Шта значи те но учи, кирите и шините (држање мача, "рука која сече" - исправно држање и "мртва рука" - неисправно држање дршке мача)
 38. Шта значи ура и омоте (уназад и унапред, нежно и грубо, унутрашње и спољашње, мекано и чврсто)
 39. Шта значи шидо, чуи и хансоку маке? (казне у спортској борби, последња је дисквалификација)
 40. Шта је киме? (КИ је енергија, КИМЕ је "телесна енергија", извођење техника пуном снагом и оштрином)

Пунолетни осиоци црног појаса у Шинбудо систему који имају бар још један црни појас у вештинама ђуђуцу или кенђуцу, могу самостално да воде шинбудо клубове и да додељују црне појасеве. За овај статус "Шинбудо учитеља" (**СЕНСЕИ**) може се добити и посебна диплома.

Осим црног појаса и дозволе за вођење клуба, у Шинбудо систему је могуће добити и титулу Шинбудо **ШИХАНА**, ако инструктор стекне рангове СЕНСЕИ (Го-Мокуроку, 3. Дан) **и у ђуђуцу и у кенђуцу вештини**, према претходно наведеним условима, ако има најмање 30 година старости, ако има довољан инструкторски стаж и одличне инструкторске резултате, и ако има организационе заслуге и углед међу осталим инструкторима.

4. ЦУДО

Напомена: Од 2011. године Будо Савет Србије организује полагања само за црни појас 1. ДАН у вештинама цудо, аикидо и карате, и то само за своје редовне вежбаче.

1) **Ukemi waza** (zempokaiten ukemi, yoko ukemi, ushiro ukemi, mae ukemi)

2) **Nage waza** (5 GOKYO серија и још 10 бацања из групе SHINMEISHO WAZA)

1. De-ashi-barai	9. Ko-soto-gari	17. Ko-soto-gake
2. Hiza-guruma	10. Ko-uchi-gari	18. Tsuru-goshi
3. Sasae-tsurikomi-ashi	11. Koshi-guruma	19. Yoko-otoshi
4. Uki-goshi	12. Tsurikomi-goshi	20. Ashi-guruma
5. O-soto-gari	13. Okuri-ashi-harai	21. Hane-goshi
6. O-goshi	14. Tai-otoshi	22. Harai-tsurikomi-ashi
7. O-uchi-gari	15. Harai-goshi	23. Tomoe-nage
8. Ippon-seoi-nage	16. Uchi-mata	24. Kata-guruma
25. Sumi-gaeshi	33. O-soto-guruma	1. Kuchuki taoshi
26. Tani-otoshi	34. Uki-waza	2. Kibisu Gaeshi
27. Hane-makikomi	35. Yoko-wakare	3. Tsubame Gaeshi
28. Sukui-nage	36. Yoko-guruma	4. Tawara gaeshi
29. Utsuri-goshi	37. Ushiro-goshi	5. Morote seoi nage
30. O-guruma	38. Ura-nage	6. Yama arashi
31. Soto-makikomi	39. Sumi-otoshi	7. Sode tsurikomi goshi
32. Uki-otoshi	40. Yoko-gake	8. Morote gari
		9. Kani Basami
		10. Kawazu gake

Обавезно и поједина основна бацања на леву страну, као и бацања у кретању и комбинације бацања. Обавезна прва серија НАГЕ но КАТЕ.

3) **Ne waza**

1. Kesa gatame	10. Ude garami
2. Ushiro kesa gatame	11. Juji gatame
3. Kata gatame	12. Kesa garami
4. Tate shiho gatame	13. Hiza gatame
5. Yoko shiho gatame	14. Okuri eri jime
6. Kuzure yoko shiho gatame	15. Kataha jime
7. Kami shiho gatame	16. Sankaku jime
8. Waki gatame	17. Hadaka jime
9. Ude gatame	18. Juji Jime

Обавезно и Каеши ваза, основне технике и методи ослобађања из главних захвата у партеру. Обавезан кратки теоријски испит и борба (РАНДОРИ)

5. АИКИДО

- 1) Ukemi: Mae Ukemi, ushiro ukemi
- 2) Sabaki: Irimi-Tenkan, Irimi-Tenkan-Tenkai

3) Suwari waza:

1. Kokyu ho, Shikko
2. Kata dori - Ikkyo
3. Kata dori - Kote gaeshi
4. Kata dori - Irimi nage
5. Kata dori - Shiho nage

4) Kihon osae waza:

1. Ikkyo (2: *katatetori aihanmi, yokomen uchi*)
2. Nikyo (2: *eri tori, katatetori gyakuhanmi*)
3. Sankyo (2: *katatetori ahanmi, yokomen uchi*)
4. Yonkyo (2: *katatetori aihanmi, yokomen uchi*)
5. Hiji kime (2: *katatetori aihanmi, yokomen uchi*)

5) Kihon nage waza:

1. Irimi nage (2: *katatetori aihanmi, jodan tsuki*)
2. Shiho nage (2: *ryotedori, yokomen uchi*)
3. Kote gaeshi (2: *katatetori aihanmi, jodan tsuki*)
4. Sokumen Irimi nage (*katatetori aihanmi*)
5. Tenchi nage (*ryotedori*)
6. Kaiten nage (*katatetori aihanmi*)
7. Kokyu nage (*yokomen uchi*)
8. Udekime nage (*ryote tori*)
9. Juji nage (*ryote tori*)
10. Ushiro Kiri otoshi (*jodan tsuki*)
11. Koshi Nage (*shomen uchi*)

6) Ushiro waza:

1. Ushiro ryote dori - Ikkyo
2. Ushiro ryote dori - Kote gaeshi
3. Ushiro ryote dori - Irimi nage
4. Ushiro ryote dori - Shiho nage

7) Tanto dori (основне технике у одбрани од ножа)

8) Jiyu waza са једним асистентом - одбрана од хватова и удараца, а почиње као hanmi hantachi waza (приказати најмање две технике по избору кандидата у том положају)

Обавезан и кратки усмени испит

6. KAPATE

1) Основни ставови:

1. Mitsubi dachi
2. Heiko dachi
3. Yoi dachi
4. Fudo dachi
5. Zenkutsu dachi
6. Kokutsu dachi

2) Основни ударици и блокови у кретању:

1. Oi zuki
2. Gedan barai - Gyaku zuki
3. Uchi ude uke - Mawashi zuki
4. Age uke - Ura zuki
5. Soto ude uke - Shuto uchi

3) Приказ допунских удараца и блокова у примени против напада ударцима руком или ногом (**Ippon Kumite**):

1. Блокови: Harai uke, Morote uke, Juji uke, Ashi uke
2. Ударци руком: Empi uchi, Uraken, Tetsui, Nukite, Haito, Haisho, Teisho
3. Ударци ногом: Hiza heri, Mawashi geri kekomi/keage, Ushiro geri, Kakato geri, Ura mawashi geri, Ushiro mawashi geri

4) Кате

1. Heian shodan
2. Heian nidan
3. Heian sandan
4. Tekki shodan
5. Bassai Dai
6. Једна напредна ката по избору кандидата (*JION, ENPI, KANKUDAI*)

5) Борење: KUMITE

Обавезан и кратки усмени испит

Напомена: БСС чланови могу да полажу за црни појас у вештинама џудо, аикидо и карате ако имају најмање браон појас у вештини ЂУЂУЦУ или у систему Шинбудо и минимум 14 година старости.

ПРАВИЛА СПОРТСКИХ НАДМЕТАЊА

која организује Будо Савет Србије

Такмичења која организује Будо Савет Србије обухватају неколико дисциплина, које илуструју одређене делове јапанске борилачке традиције. Микс кумите представља модерни ђуџуцу ("џиу-џицу") као "борилачки триатлон": такмичари се надмећу у три рунде, у свакој рунди по другачијим правилима, чиме показују ударачке вештине (Атеми ваза), вештине бацања (Наге ваза) и вештине борбе у партеру (Не ваза). У оквиру дисциплине Ђуџуцу Ката такмичари демонстрирају технике самоодбране (Гошин-ђуцу), које су пореклом из главних будо вештина Јапана: ђуџуцу, џудо, аикидо и карате. У дисциплини Спорт Кенђуцу такмичари оживљавају дух самурајског борења мечем.

1. МИХ КУМИТЕ

**(намењен вежбачима узраста до 15 година,
одн. до завршетка основне школе)**

1. Циљ меча

Борба траје три рунде, свака рунда по 1 минут ефективног времена. Између рунди су паузе од по 30 секунди. Прва рунда ради се као борба ударцима руком или ногом. За сваки добро изведен дозвољен ударац добија се један поен. Први такмичар који сакупи ТРИ поена, побеђује у овој рунди. После паузе од 30 секунди, такмичари се боре обарањима или бацањима. За било које изведено обарање или бацање (падање уз тресак на леђа или задњицу) добијају се победа у рунди. После друге паузе, такмичари се боре рвањем у партеру. За сваки захват који траје најмање 10 секунди добија се победа у рунди. Забрањене су полуге и гушења.

По завршетку треће рунде, одређује се победник целог меча. Победник је онај који је добио више рунди. У случају нерешеног резултата после три рунде, понавља се рунда која је завршена без победника. Ако је један такмичар добио прве две рунде, трећа рунда се неће ни радити.

2. Категорије:

Дечаци: -30, -36, -43, -51, -60, -80, +80kg

Девојчице: -30, -36, -43, -51, -60, +60kg

3. Борилиште, одећа и опрема

Борилиште мора да има димензије најмање 6x6 метара и да је цело прекривено струњачом дебљине најмање 4cm. Такмичари носе традиционални будоги (кимано). Такмичари наступају боси. У првој рунди такмичари носе следећу заштитну опрему:

- 1) штит (грудобран) за тело као за теквондо
- 2) рукавице као за карате, бокс или "grappling".

Препоручени су, али не и обавезни, штитници за потколенице и стопала и штитници за препоне (носе се испод панталона!). Осталу заштитну опрему мора да одобри Врховни судија турнира. Такмичарке и такмичари који имају дужу косу, морају да је увежу у реп. Такмичари могу да носе контактна сочива на сопствену одговорност.

4. Судије

Борбу суде један главни судија (ГС) и један помоћни судија (ПС). ГС је у борилишту, а ПС је поред борилишта и истовремено мери време. И ГС и ПС рукама сигнализирају поене. За почетак борбе судија користи команду "Хајиме". За прекид борбе судија користи команду "Јаме". ГС гласно обављаје поен, уз одговарајуће показивање руком према такмичару. ПС зауставља време кадгод ГС командује "Јаме". Казне које судија додељује су:

- а) Обична опомена
- б) Казнени поен - ШИДО - поен у рунди противнику
- ц) Дисвалификација из меча - ХАНСОКУ МАКЕ

5. Ток меча

Меч почиње из стојећег става, гардом као за бокс, кикбокс или карате. Дозвољени су следећи ударци:

- ударац уракен у бочну страну главе, са лаким контактом (само додир)
- сви ударци песницом или стопалом у грудобран пуним контактом

За сваки добро изведен дозвољен ударац (јак, прецизан, чист, чујан и неизблокиран) добија се поен. Обојица судија (ГС и ПС) показују поене руком. После сваког удараца ГС зауставља акцију. Симултано изведени ударци (аиучи) се не бодују. Рунда се завршава када један од такмичара сакупи ТРИ поена, или по истеку 1 минута ефективне борбе. Рунда се може завршити и нерешено, без поена или 1:1 или 2:2 у току 1 минута.

По завршетку прве рунде, следи пауза од 30 секунди. Такмичари током паузе скидају заштитну опрему и почињу другу рунду слично као у џудоу, уз разлику што се за свако обарање или бацање додељује победа у рунди. Рунда се може завршити и нерешено.

По завршетку друге рунде, следи нова пауза од 30 секунди. На почетку треће рунде такмичари клекну један наспрам другог и раде борбу у партеру. Ипоном се сматра било који захват у трајању од 10 секунди. Када почне захват, ГС почиње гласно да броји до 10. Изрицање опомене током борбе у партеру се врши без прекидања борбе. Примењују се стандардна џудо правила (нпр. забрана гурања руке преко лица, прекид бројања захвата кад је закована нога онога ко држи, итд.). Упорно обухватање противника ногама око струка (до ђиме, "гард") без намере да се изводе друге технике сматра се одбијањем

борбе и биће санкционисано. Као регуларни захвати, поред стандардних џудо захвата, биће признати и захват држања обухватањем ногама одпозади ("rear hook", ushiro do jime) и захват сличан гушењу "jigoku jime" ("распеће", "crucifix"). Забрањене су полуге и гушења.

6. Крај борбе

По завршетку треће рунде, ГС ће прогласити Нокачи ("Победа") или Хикиваке ("Нерешено"). У случају нерешеног резултата, ради се поново она рунда у којој је резултат био нерешен. Уколико се понавља 1. рунда (ударци), довољан је један ударац за победу. Уколико се понавља 3. рунда (партер), за победу је довољно и држање у трајању од 3 секунде. Ако су све три рунде биле нерешене, судија жребом одреди која ће се рунда радити до добијања победника.

2. КАРАТЕ БОРБЕ

Намењене средњешколцима и старијима

Сваки меч се састоји од 1 рунде од 3 минута непрекидне акције (време се зауставља само у случају дуже паузе или повреде, са укупно 1 минут надокнаде времена за сваког такмичара по мечу). Обавезна заштитна опрема; кациа са штитником за лице, грудобран, рукавице. Дозвољени су праволинијски ударци руком у главу, уракен у главу, као и контролисани ножни ударци у главу, укључујући и ударце у скоку. Сви ударци у грудобран су дозвољени. Ударци ногом у главу доносе 2 поена, остали ударац доносе 1 поен. Забрањено је намерно јако ударање и нокаут! Победник је први такмичар који сакупи 6 (шест) поена. Неправилни и забрањени ударци, одбијање борбе и други прекршаји казниће се доделом Шидо-а (поен за противника). Биће формирано највише 4 (четири) мушке категорије, и 3 (три) женске категорије, према висини такмичара.

3. ЏУДО БОРБЕ

Намењене средњешколцима и старијима

Сваки меч се састоји од 1 рунде од 3 минута непрекидне акције (време се зауставља само у случају дуже паузе или повреде, са укупно 1 минут надокнаде времена за сваког такмичара по мечу). Слична правила као у другој и трећој рунди МИКС КУМИТЕ-а. Мала бацања (једна нога противника остаје на струњачи) бодују се као као Ваза-ари. Велика бацања (обе ноге противника у ваздуху) биће награђене Иппон-ом (аутоматска победа). Дозвољена су уобичајена џудо гушења и полуге на лакту. Захвати у трајању од 10-19 секунди ће бити бодовани као Ваза-ари. Захвати од 20 секунди биће бодовани као Иппон. Победник је први такмичар који сакупи 2 (два) Ваза-ари-ја, или 1 (један) Иппон. Неправилни дефанзивни гардовира, одбијање борбе и други прекршаји казниће се доделом Шидо-а (Ваза-ари за противника). Биће формирано

највише 4 (четири) мушке категорије, и 3 (три) женске категорије, према тежини такмичара.

4. ЂУЂУЦУ КАТА

Такмичење се одвија у конкуренцији парова који се састоје од чланова исте старосне категорије (парови могу да буду женски, мушки или мешани, свеједно; један такмичар може да буде члан само једног такмичарског пара). Старосне категорије су:

1. Деца, 12 година и млађа (4. разред основне школе и млађи)
2. Јуниори, 13-16 година (5-8 разред основне школе)
3. Сениори (средњешколци и старији)

Пар приказује самоодбране од ЧЕТИРИ напада. Редослед приказа напада мора да буде следећи:

- 1 - један ударац руком или ногом
- 2 - један хват (за руку, ревер, раме, косу...)
- 3 - један обухват (око врата, тела, преко или испод руку...)
- 4 - један напад ножем или палицом

Свака одбрамбена акција мора да има једно (и само једно) бацање, и то искључиво класична бацања пореклом из џудоа и аикидоа.

На такмичењу се користе искључиво сунђераста палица и сунђерсти или гумени нож. Оружје од нападача може да се одузме и држи у руци, или да се избије тако да не излети ван борилишта и не угрожава безбедност судија и публике; одузето оружје не сме се користити против нападача за ударање, посецање, обарање, гушење и сл.

Судија на татамију спроводи парове и командује поклон татамију, поклон једног пара другоме и поклон оба пара судијама. Потом, судија нареди једном пару да се повуче ван татамија, а други пар изводи ОДМАХ свој наступ, без допунских поклона.

Први пар изводи четири напада и одбране по ИСТОМ РЕДОСЛЕДУ као што је напред наведено (ударац, хват, обухват, оружје). По завршетку приказа првог пара, наступа други пар са својим нападима/одбранама. Када оба пара заврше демонстрацију, тројица судија (3) гласањем рукама на команду судије одређују који је пар имао бољи наступ. Судије ће најпре узети у обзир да ли постоје лоше изведене технике, непоштовање редоследа извођења напада и одбрана, непоштовање структуре одбрамбене акције. Тек ако су оба пара изједначена према овим критеријумима, о победнику се одлучује на основу брзине извођења технике, снаге извођења технике и техничке тежине изведених техника.

Судије МОРАЈУ укрштањем руку да означе нерешен резултат (ХИКИВАКЕ) увек када између два такмичарска пара постоји мала или нејасна разлика у квалитету приказа. Ако је укупан резултат нерешен, парови изводе

један од претходних напада/одбрана по сопственом избору. Ова се процедура може понављати више пута, ако се понавља нерешен резултат. Бољи пар иде у следећи круг такмичења.

5. СПОРТ КЕНЋУЦУ

1. Категорије

Такмичење се одвија у појединачној конкуренцији. Категорије и дисциплине су:

1. Деца, 12 година и млађа (4. разред основне школе и млађи) - ЧОКЕН
2. Јуниори, 13-16 година (5-8 разред основне школе) - ЧОКЕН
3. Јуниорке, 13-16 година (5-8 разред основне школе) - ЧОКЕН
4. Сениори (средњешколци и старији) - ЧОКЕН
5. Сениорке (средњешколке и старије) - ЧОКЕН
6. Сениори (мушки и женски заједно) - ШИН КЕНДО

У Будо Савету Србије постоје две мачевалачке дисциплине: ЧОКЕН и ШИН КЕНДО. Чокен се ради по правилима као у чанбари. Шин Кендо ("нови кендо") има иста правила као кендо. За Шин Кендо морају се носити хакама и кацига.

2. Борилиште, униформа и опрема

Борилиште је четвртастог облика, на паркету или сличној подлози, димензија минимум 6х6 метара, обележено белом траком ширине 5-10цм. Такмичари су дужни да носе прикладну чисту униформу за борилачке вестине (кимоно и појас, било које боје). Сви такмичари моја да имају одобрено оружје (мекани сунђерасти мач дужине до 100цм, тзв. ЧОКЕН или "ЋУ ШИНАИ"). За Шин Кендо морају се носити хакама и кацига.

3. Судије

Борбу воде један Главни судија (ГС) и двојица Помоћних судија (ПС). Судије имају по једну црвену и једну белу заставицу. ГС управља током меча унутар борилишта, издајући комаде за почетак, заустављање, продужетак и/или крај меча. ГС на почетку командује "Камаето!", на шта оба такмичара заузимају борбене гардове, а затим ће објавити почетак меча командом "Хађиме". Прекид меча се оглашава командом "Јаме". Победа се додељује проглашењем "Нокачи". ПС помажу у раду ГС тако што сигнализирају поене, или показују да није било поена. Све одлуке доносе се на основу већинске одлуке од стране тројице судија на борилишту. Није дозвољено коментарисање и преиспитивање судијских одлука од стране такмичара, осим ако такмичар жели да се у знак фер-плеја одлука судија преиначи у корист његовог противника.

4. Посебна правила и ситуације

1. ШИН КЕНДО

Ова дисциплина има лако модификована КЕНДО правила. Све технике (гардови, ударци) морају да се изводе обема рукама на дршци (руоте или мороте). Победа у мечу се постиже освајањем ДВА поена у току регуларног времена. Борба траје 3 минута. Ако је после истека 3 минута резултат нерешен, примениће се правило "златног поена". Бодују се само ударци у главу (МЕН), руке (КОТЕ), труп (ДО) и бод у главу, врат или груди (ЦУКИ). *Напомене: Бодоваће се и ударац у раме. Ударац у руке мора да буде у подлактицу или надлактицу, ударац у шаке се не бодује.*

Да би се за ударац досудио поен (ИПОН), ударац мора да буде изведен на следећи начин:

- 1) из гарда ЧУДАН но КАМАЕ, уз замах (**СУБУРИ**) изнад главе, или из гарда ЂОДАН но КАМАЕ.
- 2) уз гласан **КИАИ** приликом ударца и снажно,
- 3) уз накнадо одмицање од противника напред, назад или у страну, са гардом ЧУДАН но КАМАЕ или ЂОДАН но КАМАЕ, тако да противник не може да изведе накнадни ударац (АТОУЧИ) и тако да се демонстрира победнички смирен дух (**ЗАНШИН**)

Поени се могу додељивати и после одгуривања из клинча (ЦУБА ЗЕРИАИ). Неће се бодовати ударци ако су истовремени (АИУЧИ), или ако постоји накнадни ударац од стране противника (АТОУЧИ).

Меч почиње поклоном, преласком бораца у положај СОНКЈО и заузимањем гарда ЧУДАН но КАМАЕ, устајањем, а затим почињањем борбе на команду "ХАЋИМЕ". Акција се не прекида док је не прекине главни судија. Ако такмичар сам прекине акцију, окрене леђа противнику и притом добије ударац, биће досуђен ИПОН. Ако такмичар током борбе испусти мач, његов противник одмах добија ИПОН.

Забрањено је ударање у ноге, ударци рукама, бацање оружја, причање током борбе, протествоваје против одлука судија, итд. Преступ изван борилишта обема ногама се кажњава најпре опоменом, потом казном ШИДО (ИПОН противнику), а ако се понови и трећи пут, давањем победе противнику.

1. ЧОКЕН

Једноставна чанбара правила у којима се бодују сви ударци (осим истовремених, плитких и веома спорих - АИУЧИ, АСАИ, КАРУИ). Све технике (гардови, ударци) морају да се изводе обема рукама на дршци (руоте или мороте). Победа у мечу се постиже освајањем ДВА поена у току регуларног времена. Бодују се ударци у било који део тела.

АЛБУМ

Једно од десетина ђуђуцу такмичења која је организовао БСС

Ђуђуцу куп "Пантер", Шабац 2004

Шабац 2005, прве Националне Шинбудо Игре

Пожаревац 2005, носиоци црних појасева на заједничкој слици, семинар са гостима из Велике Британије, Хрватске и Босне и Херцеговине

Прве Европске Будо игре, у организацији Европског Будо Савета, Хрватска 2006. године, 11 земаља учесница

Чанбара шапионат Европе, Италија 2006, године

Шинбудо игре у Вршцу, 2007. године

Светске Борилачке Игре, Немачка 2007

Чанбара првенство Европе, Украјина 2007. године,
тим Србије са Танабе сенсејем и другим јапанским мајсторима

Пожаревац, 2007, прве Интернационалне Шинбудо Игре

Националне Шинбудо игре, Смедерево 2008

Светско првенство у чанбари, Јокохама 2008

Европске Будо Игре, Немачка 2008

Друге Интернационалне Шинбудо Игре, Пожаревац 2008

Фил Скудијери сенсеи, кенђуцу мајстор из САД, у Србији 2008. године

Микс кумите, Смедерево 2008

Пожаревац 2009, Треће Интернационалне Шинбудо Игре,
12 земаља, 250 такмичара

Дон Канингем сенсеи, семинар у Шапцу 2009

Сплит, 2009, Светски Ђуђуцу Куп

Каори Кимура сенсеи, семинар у Србији 2009

Вршац 2009

Јапан 2009, Нихон Ѓуђуцу Хонбу дођо, Токио

Петровац на Млави, 4. Интернационалне Шинбудо игре,
10 земаља, 200 такмичара

Јамада сенсеи у Србији, септембар 2010: оке Секигучи стила бато-ђуцу вештине одржао је вишедневни семинар за чланове БСС

Ђуђуцу првенство Србије, Шабац 2010

Вршац 2010

ТАКМИЧЕЊА И СЕМИНАРИ

Списак досадашњих такмичења која је организовао БСС и на које је слао своје екипе

- 07.06.1997 - Прво отворено првенство Србије у вежбању нунчаку
палицама, Пожаревац
- 15.06.1998 - Првенство Југославије у каратеу, Београд
- 20.11.1999 - Пожаревац Карате Опен
- 25.05.2002 - 2. Ниђи Рју турнир, Перлез
- 23.11.2002 - 3. Ниђи Рју турнир, Перлез
- 17.05.2003 - Ђуђуцу Ката Опен, прво првенство Србије, Пожаревац
- 28.03.2004 - Ђуђуцу Пантер Куп, Шабац
- 06.05.2004 - "Ђурђевдански трофеј", Ђуђуцу првенство Србије,
Нови Сад
- 23.10.2004 - "Сирмиум Куп", Интернационални Ђуђуцу куп,
Сремска Митровица
- 20.11.2004 - Ђуђуцу Првенство Србије и Црне Горе, Београд
- 11.12.2004 - "Руканор Куп", Ђуђуцу куп, Словенија
- 18.12.2004 - Брчко Опен, Ђуђуцу шампионат, Босна и Херцеговина
- 25.12.2004 - Ђуђуцу Куп Србије, Пожаревац
- 12.03.2005 - Bosnian Open, Ђуђуцу Куп, Брчко, Босна и Херцеговина
- 27.03.2005 - 2. Чанбара првенство Европе, Москва, Русија
- 15.11.2005 - Тотал Ђуђуцу Куп, Кула
- 03.12.2005 - 1. Чанбара првенство Србије,
1. Националне Шинбудо Игре, Шабац
- 25.02.2006 - Националне Шинбудо Игре, Вршац
- 09.04.2006 - Чанбара куп Србије, Шабац
- 30.04.2006 - 3. Чанбара првенство Европе, Салерно, Италија
- 04.06.2006 - 1. Европске Будо Игре, Имотски, Хрватска
- 04.11.2006 - 2. Чанбара првенство Србије, Смедерево
- 09.12.2006 - Ђуђуцу првенство Србије, "Пантер куп", Шабац
- 24.02.2007 - 1. Интернационалне Шинбудо Игре, Меморијал
"Слободан Сарић", Пожаревац
- 01.04.2007 - 4. Чанбара првенство Европе, Одеса, Украјина
- 13.05.2007 - Београд Ђуђуцу и Чанбара Куп
- 28.07.2007 - Светске Борилачке Игре, Регенсбург, Немачка
- 26.08.2007 - 2. Европске Будо Игре, Сплит, Хрватска
- 21.11.2007 - Serbian Jujitsu Open, "Пантер куп", Шабац
- 01.12.2007 - 3. Националне Шинбудо Игре,
3. Чанбара првенство Србије, Вршац
- 23.02.2008 - 2. Интернационалне Шинбудо Игре, Меморијал
"Слободан Сарић", Пожаревац
- 12.04.2008 - 4. Националне Шинбудо Игре, Смедерево

24.05.2008 - Jujutsu & Kenjutsu Bosnian Open, Брчко,
 Босна и Херцеговина
 06.09.2008 - 3. Европске Будо Игре, Именхаузен, Немачка
 02.11.2008 - Serbian Jujtsu Open, "Пантер куп", Шабац
 15.11.2008 - Sarajevo Jujutsu Open, Сарајево, Босна и Херцеговина
 23.11.2008 - 34. Чанбара првенство света, Јокохама, Јапан
 13.12.2008 - 4. Чанбара првенство Србије и "Smederevo Jujutsu Open",
 Смедерево
 27.02.2009 - 3. Интернационалне Шинбудо Игре, Меморијал
 "Слободан Сарић", Пожаревац
 11.04.2009 - 5. Чанбара првенство Србије и "Smederevo Jujutsu Open",
 Смедерево
 23.08.2009 - Светски Ђуђуцу Куп, Сплит, Хрватска
 25.10.2009 - Serbian Jujtsu Open, "Пантер куп", Шабац
 08.11.2009 - 35. Чанбара првенство света, Токио, Јапан
 12.12.2009 - 5. Националне Шинбудо Игре, Вршац
 27.02.2010 - 6. Националне Шинбудо Игре, Меморијал
 "Слободан Сарић", Пожаревац
 10.04.2010 - 4. Интернационалне Шинбудо Игре, Петровац на Млави
 01.05.2010 - Отворени Будо Шампионат Немачке, Карлсруе, Немачка
 12.06.2010 - Шинбукан џудо и кенђуцу турнир, Пожаревац
 02.09.2010 - Ђуђуцу и Чанбара Куп Србије, Вршац
 13.11.2010 - Ђуђуцу првенство Србије, Шабац
 04.12.2010 - Шинбукан Таикаи, турнир за почетнике, Пожаревац
 12.03.2011 - 5. ИСА фестивал, Пожаревац, Влашки До

Семинари са страним инструкторима као гостима у организацији Будо Савета Србије

29.11.2003 - Ian Stewart, Nick Sleep, aiki jujutsu, Velika Britanija
 12.06.2005 - Ian Stewart i grupa instruktora iz Velike Britanije
 24.06.2006 - Phil Scudieri, kenjutsu, aiki jujutsu, SAD
 25.02.2007 - Andreas Lundgren, iaido, Švedska
 24.02.2008 - Jens Fricke, Peter Rosendahl, jujutsu, karate, Nemačka
 28.03.2008 - Phil Scudieri, kenjutsu, aiki jujutsu, SAD
 13.06.2009 - Don Cunningham, judo, taiho jutsu, SAD
 05.09.2009 - Kaori Kimura, kendo, chanbara, Japan
 07.11.2009 - Mark Marphy, kobudo, Švajcarska
 01.10.2010 - Toshiyasu Yamada, T. Takanashi, batto-jutsu, kenjutsu, Japan

ИНСТРУКТОРИ БСС

Лиценцирани носиоци црних појасева у вештинама

ЋУЋУЦУ и КЕНЋУЦУ

(наведени су само активни инструктори са важећим лиценцама)

1. Ивица Здравковић, Ћуђуцу Шихан, Кенђуцу Шихан
2. Срђан Илић, Ћуђуцу Шихан, Кенђуцу Сенсеи
3. Милан Вујасин, Ћуђуцу Шихан
4. Адријана Барши, Ћуђуцу Сенсеи, Кенђуцу Сенпаи
5. Владан Стевић, Ћуђуцу Сенсеи
6. Бојан Радовановић, Ћуђуцу Сенсеи
7. Слободан Дракулић, Ћуђуцу Сенсеи
8. Живадин Игњатовић, Ћуђуцу Сенсеи
9. Иван Обрадовић, Кенђуцу Сенсеи
10. Дарко Стојилковић, Ћуђуцу Сенпаи, Кенђуцу Сенпаи
11. Марија Босијоковић, Ћуђуцу Сенпаи, Кенђуцу Сенпаи
12. Александра Босијоковић, Ћуђуцу Сенпаи, Кенђуцу Сенпаи
13. Александар Стојковић, Ћуђуцу Сенпаи
14. Анђела Павловић, Ћуђуцу Сенпаи
15. Бобан Перић, Ћуђуцу Сенпаи
16. Владимир Менићанин, Ћуђуцу Сенпаи
17. Владимир Младеновић, Ћуђуцу Сенпаи
18. Данијел Радуљевић, Ћуђуцу Сенпаи
19. Дарко Микић, Ћуђуцу Сенпаи
20. Драшко Микић, Ћуђуцу Сенпаи
21. Јасмина Јовановић, Ћуђуцу Сенпаи
22. Јелена Ненадовић, Ћуђуцу Сенпаи
23. Јована Ђорђевић, Ћуђуцу Сенпаи
24. Коста Бобић, Ћуђуцу Сенпаи
25. Љубомир Бјелајац, Ћуђуцу Сенпаи
26. Милица Шумоња, Ћуђуцу Сенпаи
27. Милош Костић, Кенђуцу Сенпаи
28. Милош Пауновић, Ћуђуцу Сенпаи
29. Никола Димитријевић, Ћуђуцу Сенпаи
30. Сандра Стевић, Ћуђуцу Сенпаи
31. Слободан Томић, Ћуђуцу Сенпаи
32. Стефан Миљевић, Ћуђуцу Сенпаи
33. Марко Јосић, Ћуђуцу Сенпаи

Лиценцирани носиоци црних појасева у систему **ШИНБУДО**
(наведени су сви до сада промовисани црни појасеви)

1. Ивица Здравковић, Шихан
2. Срђан Илић, Шихан
3. Адријана Барши, Сенсеи
4. Владан Стевић, Сенсеи
5. Слободан Сарић, Сенсеи
6. Драшко Јанковић, Сенсеи
7. Дарко Стојилковић
8. Марија Босијоковић
9. Александра Босијоковић
10. Јана Ђорђевић
11. Јована Ђорђевић
12. Стефан Ђорђевић
13. Стеван Ђорђевић
14. Јелена Ненадовић
15. Јована Ненадовић
16. Никола Јосић
17. Марко Јосић
18. Никола Раденковић
19. Вања Пауновић
20. Јасмина Јовановић
21. Милош Пауновић
22. Сандра Стевић
23. Данијел Радуљевић

新武道

SHINBUDO = Sport Jujutsu + Sport Kenjutsu
SHINBUDO = **KISS** = "Keep **I**t **S**afe & **S**imple"

Лиценцирани носиоци црних појасева у вештинама

ЏУДО, АИКИДО и КАРАТЕ

*(наведени су чланови редовних клубова БСС од оснивања до данас,
који су појасеве добили у БСС, или у другим угледним организацијама)*

1. ЏУДО

1. Ивица Здравковић, 3. Дан
2. Срђан Илић, 2. Дан
3. Слободан Дракулић, 2. Дан
4. Владимир Младеновић, 2. Дан
5. Слободан Сарић, 1. Дан
6. Бобан Перић, 1. Дан
7. Слободан Томић, 1. Дан
8. Милан Вујасин, 1. Дан
9. Адријана Барши, 1. Дан
10. Марија Босијоковић, 1. Дан
11. Александра Босијоковић, 1. Дан
12. Јелена Ненадовић, 1. Дан
13. Јована Ненадовић, 1. Дан
14. Јована Ђорђевић, 1. Дан
15. Милица Шумоња, 1. Дан
16. Дарко Стојилковић, 1. Дан
17. Вања Пауновић, 1. Дан
18. Марко Јосић, 1. Дан
19. Анђела Павловић, 1. Дан
20. Љубица Павловић, 1. Дан
21. Андреа Самарџија, 1. Дан
22. Данијел Радуљевић, 1. Дан
23. Сандра Стевић, 1. Дан

2. АИКИДО

1. Адријана Барши, 1. Дан
2. Ивица Здравковић, 1. Дан
3. Срђан Илић, 1. Дан
4. Владан Стевић, 1. Дан
5. Марија Босијоковић, 1. Дан
6. Александра Босијоковић, 1. Дан
7. Јелена Ненадовић, 1. Дан
8. Јована Ђорђевић, 1. Дан
9. Милица Шумоња, 1. Дан
10. Александра Милетић, 1. Дан
11. Дарко Стојилковић, 1. Дан
12. Коста Бобић, 1. Дан

3. КАРАТЕ

1. Дејан Костић, 3. Дан
2. Игор Павловић, 3. Дан
3. Ивица Здравковић, 2. Дан
4. Драшко Јанковић, 1. Дан

Лиценцирани носиоци црних појасева у

ЧАНБАРА спорту

(чланови БСС лиценцирани у ISCA организацији Јапану)

1. Ивица Здравковић, 5. Дан
2. Игор Кесић, 3. Дан
3. Милош Зец, 3. Дан
4. Адријана Барши, 2. Дан
5. Иван Обрадовић, 2. Дан

О АУТОРУ

Др мед. Ивица Здравковић рођен је 1969. године. Живи и ради у Пожаревцу. Са вежбањем борилачких вештина почео 1979. године. Почео да подучава у свом будо клубу од 1992. године. Један од оснивача Будо Савета Србије. Оснивач и председник Интернационалне Шинбудо Асоцијације.

Учио борилачке вештине на семинарима и тренинзима у Србији, Хрватској, Америци, Енглеској, Немачкој, Италији, Бугарској, Мађарској, Русији, Украјини и Јапану. Водио је семинаре по позиву у Србији, Хрватској, Босни и Херцеговини, Македонији, Чешкој, Мађарској, Немачкој, Енглеској и Русији. Водио је повремено и обуку за припаднике служби обезбеђења, стражаре у затворима и припаднике полиције.

Највиши дан-ранг, 7. дан ђуђуцу, добио је 2009. године од Међународне Асоцијације Борилачких Вештина (МАИФ) са седиштем у Америци. Године 2010. добио је 5. дан кенђуцу и титулу "Ренши" од Свејапанске Будо Федерације (Зен Нихон Будо Ренмеи - Нипон Сеибукан, са седиштем у Кјотоу). Пре тога је промовисан у ранг 7. дан кенђуцу са титулом "Кјоши" у Сансаи Рју школи у Америци. Такође, од организације МАИФ је добио звање Шихана за Шинбудо. У Америци и Немачкој добио је и менкјо лиценце за ђуђуцу. Све ове лиценце и дан-рангове за ђуђуцу и кенђуцу заменио је звањем "Шихан".

Поред поменутих, има и црне појасеве и дан-рангове у вештинама аики-ђуђуцу, чанбара, танто, џудо, аикидо и карате - добијене у Европи, Америци и Јапану. Интернационални судија за спортски ђуђуцу и јапанско спортско мачевање.

Бивши технички директор Ђу-ђуцу Савеза Србије и председник судијске комисије Ђу-ђуцу Федерације Србије. Оснивач и бивши председник Кенђуцу Интернационалне Асоцијације Инструктора (КИАИ), са седиштем у САД. Оснивач и главни инструктор Спортске Чанбара Асоцијације Србије. Један од оснивача Европског Будо Савета и Европске Спорт Ђу-Ђуцу Асоцијације. Представник са источну Европу за "Едо Мачиката Таихо Ђуцу" организацију (САД). Своје чланство у свим домаћим и међународним организацијама, осим у БСС и ИСА, је замрзнуо почев од 2011. године.

Освајач медаља на Светским Борилачким Играма у Немачкој, 2007. године (ђуђуцу борбе и иаи кате), на Чанбара првенствима Европе у Русији 2005. и Италији 2006. године (иаи и танто дисциплине), на Европским Будо Играма у Немачкој 2008- године ("budo show"), као и на Отвореном Ђуђуцу првенству БиХ, 2007. године (ђуђуцу кате).

Објавио бројне текстове, приручнике и водиче у области борилачких вештина и спорта. Објављује стручне и научне радове и књиге из области медицине.

Добио је за свој инструкторски, тренерски и судијски рад бројне медаље, плакете и дипломе клубова и организација из Србије, Хрватске, БиХ, Америке, Русије, Немачке, Јапана... Награђиван од стране регионалног спортског савеза као најбољи тренер, спортски менаџер и заслужни спортиста. Добитник признања Владе Републике Србије као заслужни грађанин. Почасни доктор борилачких наука (САД, 2003).

